

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za društvena pitanja

Godina I. - Broj 9

izlazi subotom

Zagreb, 3. svibnja 2008.

Sadržaj:

- 2.....Razgovor
- 5.....Oglas
- 6.....Lustracija
- 7.....Zgodopis
- 13.....Osvrti
- 21.....Haag
- 23.....Hrvatski jezik
- 25.....Podlistak
- 28.....Obavijesti
- 30.....Roman
- 33.....Ispovjednikov kutak
- 34.....Kola i
- 35..... itatelji

Razgovor

Crkva u Hrvata je, dakako, protkana suradnicima UDBE i to ne treba posebno dokazivati. UDBA je ucjenjivala one katolike sve enike koji su bili seksualno nastrani, da im otkriju sve enike koji dišu hrvatski. Tako su ih sve imali u šaci, a imaju ih izgleda i danas.

Stranica 2

Osvrti

Logor Jasenovac je nastavio punom parom sa svojim jezivim radom i nakon 8. svibnja 1945.; jer, tada je postao masovnim stratištem zarobljene i razoružane, iscrpljene, izmučene ondašnje hrvatske vojske, koju je partizanski komunistički režim po kratkom

Stranica 14

UDBAŠI NA ČELU DRŽAVE

Dogodilo se to prije petnaestak godina. Izrađivalo se elaborate za pretvorbu. Skoro pa inovnički posao, koji je unato tomu nosio određeno zadovoljstvo. Injelo nam se, stvarao se novi gospodarski sustav u toliko željenoj, nezavisnoj, državi.

Jednom banu stranka. Oniži ovjek, zdepast, malo pro elav, u pohabanom baloncu. U e ogleđaju i se na sve strane. Li io je na progonjenu zvijer.

„Dobar dan“, re i e. „Dobar dan“, uzvratismo. „Ovdje se rađe pretvorbeni elaborati“, nastavi. „Tako je. Izvolite, što želite?“, moradosmo ga upitati. „Trebao bih ...“ Prekidamo ga, jer nam nije bio prva stranka toga dana. „Samo Vi recite, a mi emo za Vas izraditi elaborat kakav god želite.“

„Ma, ne to“, on e. „Samo recite“, poti emo ga. „Ne zanima mene toliko elaborat koliko poduze e u kojem sam direktor. Ho u ga imati, ali ne znam može li se to uraditi onako kako smo to dosad radili.“ Po injemo shva ati, iako ne možemo vjerovati.

Zar nije nestalo ono, komunističko, „kao dosad.“

Zabavljamo se s njim, jer od posla o ito nema ništa. „Kako ne kolega. Ništa se nije promijenilo. Sve je kao i dosad.“ Prekidamo nas, pa e: „Koliko?“ Što mu re i? Izvalismo: „6.000“. Ne pita on ega, nego samo: „Kome se trebam javiti?“ Igramo se do kraja: „Oti ite u Hrvatski fond za privatizaciju. Javite se Peri. On je naš. ak je i Titovu sliku spremio doma. Neka se na e, kad do e vrijeme. Ima vezu i s ljudima iz Krajine. Istina, radi toga mora do Podsuseda da bi se i telefonski uo s njima. Ovdje mu je loš signal.“

ovjek odjuri. Smijemo se. Kakav naivac! I glupan.

Nakon nekoliko mjeseci zvoni telefon. On je. Nevjerojatno. Zastaje nam „knedla u grlu“. Zahvaljuje se. Sve je bilo kako smo mu rekli. Ništa se nije promijenilo. Dapa e. Odmah se lakše diše, ushieno e ltekako.

A mi? Što je s nama?

REPUBLIKA HRVATSKA PREVARILA JE 28.000 HRVATA-POVRATNIKA IZ CIJELOG SVIJETA

dr. sc. Tomislav Dragun

RAZGOVARAMO S RADOM PEJEM PREDSEDNIKOM HRVATSKOG DRUŠTVA POLITIKIH ZATVORENIKA „GOLI OTOK“ IZ GORNJEG KARINA

Pitanje:

Hoće li odmah "u sridu" cijenjeni g. Peji u?

Odgovor:

O lustraciji?

Pitanje:

Da. Dakle, kak je iz hrvatskog jezika nestala rije lustracija?

Odgovor:

Rije lustracija nikad nije niti postojala u hrvatskom jeziku u obliku kojim bi određivala neki društveni proces u Hrvatskoj. U Hrvatskoj se vlast, nažalost, mijenjala u krvi, kroz zloine i podvale, jednako kao i u Srbiji. Zaboravlja se da je lustracija institut koji treba u prvom redu spriječiti Selbstjustiz, to jest uzimanje pravde u svoje ruke (osvetu žrtava nad političarima zloinacima).

Prema dvije rezolucije Vijeća Europe jugoslavenski komunistički i totalitarni sustav bio je zločinački, pa je obavezno trebalo donijeti kvalitetan lustracijski zakon kako bi se zaštitile i žrtve i političari. Već sutra može doći do društvenog previranja u kojem će se opet proraditi zla balkanska krv samo iz razloga što nije provedena lustracija. Dakako, s pravom će se sav civilizirani svijet reći kako su Hrvati primitivan puk koji ne zaslužuje državu.

Pitanje:

Tko su oni kojima u Hrvatskoj smeta lustracija?

Odgovor:

Lustracija ne bi smjela smetati nikome. Kako sam već rekao, ona bi trebala više štiti političare nego li žrtve. Vjerojatno se oni koji su i nakon pada komunizma projektom „I poslije nas MI“ ostali na vlasti u Republici Hrvatskoj, da su nekog tme prevarili. Bez obzira koliko su svojoj djeci i sebi priskrbili materijalnih dobara, oni su temeljito zagadili hrvatski društveni prostor da im djeca ne mogu sretno uživati. Oteto-prokletu. Drugo, tme su samo potakli i sve one kojima je nešto oteto, da i sami otimaju.

Pitanje:

Ima li toga i u Crkvi, mislimo rimokatoli koja?

Odgovor:

Crkva u Hrvata je, dakako, protkana suradnicima UDBE i to ne treba posebno dokazivati.

UDBA je ucjenjivala one katolike sve enike koji su bili seksualno nastrani, da im otkriju sve enike koji dišu hrvatski. Tako su ih sve imali u šaci, a imaju ih izgleda i danas. Kakva je to šteta za Crkvu u Hrvata vidi se dnevno na svakom koraku. Crkva je postala nevjerodostojna, a s njom i vrijednosti koje ona promiče. O posljedicama i tamo svakodnevno u crnim kronikama.

Pitanje:

Oprostite, zaboravili smo Vas upitati: Jeste li Vi onaj Rado Peji koji se za lustraciju borio prosvjedujući i ispred Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti u Zagrebu?

Odgovor:

Ja sam samo jedan od onih koji je spoznao da su hrvatski intelektualci, a posebno hrvatski akademici najjadniji dio Hrvatske. Oni su prvi svojim primjerom pokazali kako bi trebala izgledati hrvatska tranzicija. Od jugoslovenske i komunističke hrvatska i demokratska. Od tme i zlikovci su postali najmoralniji članovi hrvatskog društva, a hrvatski demokrati, domoljubi i vitezovi obično seronje i ološ.

Pitanje:

Kako je to bilo i kako je to izgledalo? Što ste tamo tražili?

Odgovor:

Tražili smo raspuštanje te akademije, uspostavu novih kriterija po kojima će se u Akademiju birati prije svega pošteni ljudi, ne radi akademije.

Radi toga smo tamo prosvjedovali. Nemamo na sre u ambicija postati akademici. Protestirali smo upravo zato što je takav in akademika postavio naopako sve vrijednosti radi kojih smo robjali.

Pitanje:

I kako su gospoda akademici reagirali na Vaš prosvjed?

Odgovor:

A kako hrvatske kukavice uvijek reagiraju? Pognuli su glave i važno nas ignorirali, kao da se njih ne ti e to što mi radimo. Oni nas i danas drže kriminalcima kao što su to inili i u 70-tim godinama.

Pitanje:

Možete li nam re i nešto o sebi?

Odgovor:

Trenutno se s nekoliko bivših politiki zatvorenika i politiki emigranata - povratnika borim protiv države koja nas ho e izbaciti iz ku a koje smo sami sagradili. Država Hrvatska, ako se toga još tko sje a, 90-tih godina pozvala je Hrvate iz dijaspore da se vrate u Domovinu.

MEĐUNARODNI ZNANSTVENI SKUP O LUSTRACIJI U SREDNJOJ I ISTOČNOJ EUROPI

Skupom što ga je organizirao Centar za politološka istraživanja dominirala je teza da cilj lustracije nije kažnjavanje pripadnika nekadašnje nomenklature (pitanje kažnjavanja je pitanje prava) već zaštita demokracije. Sama lustracija ni značenjski ne bi trebala kažnjavati. Ta imenica je latinskoga porijekla i znači očišćenje od grijeha propisanim darivanjem ili žrtvovanjem

Lustracija – poželjna i uglavnom iluzorna

Lustrirati ili ne lustrirati, kako je Shakespearea parafrazirao dr. Anđelko Milarđević na međunarodnom znanstvenom skupu »Lustracija i konsolidacija demokracije i vladavina prava u Srednjoj i Istočnoj Europi« održanoj 24. svibnja u Zagrebu zapravo nije pravo pitanje. Pravo pitanje, o kojemu je raspravljalo petnaestak znanstvenika, glasilo bi kako lustrirati 18 godina nakon uruavanja komunističkih režima u Srednjoj i Istočnoj Europi. Znanstvenim skupom što ga je organizirao Centar za politološka istraživanja dominirala je teza da cilj lustracije nije kažnjavanje pripadnika nekadašnje nomenklature (pitanje kažnjavanja je pitanje prava) već zaštita demokracije. Sama lustracija ni značenjski ne bi trebala kažnjavati. Ta imenica je latinskoga porijekla i znači očišćenje od grijeha propisanim darivanjem ili žrtvovanjem.

Iako su mnoge postkomunističke zemlje usvojile razne vari-

jante lustracijskih zakona, lustracija nije uspjela, barem prema riječima Gabora Hamvajsa s budimpeštanskog sveučilišta Eötvös Lorand. Posljedica neuspjeha lustracije je nekonolidirana demokracija, a tu pak tezu potvrđuju prošlojesejski događaji upravo u Mađarskoj i kriza vlade i nemiri koje je nespretnim izjavama izazvao sam premijer Ferenc Gyurcsany. Veoma slična, nekonolidirana situacija, odlikuje prema Hamvajsu i Poljsku, Češku, Slovačku.

U postkomunističkoj Europi lustriralo se na različite načine. U Čehoslovačkoj je malo nakon uruavanja komunizma usvojen možda i najradikalniji zakon koji je propisivao listu državnih dužnosti, uključujući sveučilišne administracije, koja moraju biti podvrgnuta provjeri, odnosno na njih nikako više nisu mogli doći ljudi koji su bili okružni partijski sekretari ili još više rangirani dužnosnici

kao i svi suradnici tajne policije. Poljska je prošla nekoliko lustracijskih faza, a posljednju prolazi doslovce posljednjih tjedana čime potvrđuje i aktualnost ove teme. Zakon o dekomunizaciji, usvojen početkom godine, u svibnju je praktično poništen na Ustavnom sudu. Temeljem toga zakona trebalo je provjeriti obrazac o eventualnoj suradnji s komunističkom tajnom policijom bili bi kažnjeni.

Međutim, bez obzira na brojne druge varijante lustracijskih propisa (Njemačka, Češka, Slovačka, Rumunjska, Mađarska, Srbija...), konferencijom je dominiralo pitanje tajnih komunističkih službi i otvorenosti/dostupnosti njihovih arhiva kao preduvjeta za lustraciju, ali i kao nužnog koraka koji bi žrtvi omogućio naknadu. Koli se to pitanje može dugo rješavati zorno je demonstrirao Dragos Petrescu s bukureštanskog

sveučilišta. Naime, do onoga što je on nazvao drugim valom lustracije u Rumunjskoj dokumenti koje je tajna služba Securitate desetljećima stvarala o građanima bili su praktično nedostupni. Od rušenja Nicolae Ceausescua u prosincu 1989. pa do prosinca 2005. godine samo oko 10.000 dosjeka bilo je prebačeno u posebnu instituciju stvorenu upravo za tu svrhu u Rumunjskoj. U posljednjih godinu i pol prebačeno ih je oko 1,5 milijun. Ti su podaci dostupni javnosti, povjesničarima, a zatamnjeni su samo osobni podaci poput nečije seksualne orijentacije i sličnog. Za Petrescua je ključno načelo za provedbu lustracije »što prije to bolje« i očito je da se s njome kasni. Lustracija mora, prema njegovim tvrdnjama, ispuniti dva cilja: omogućiti oštećenim žrtvama režima i kazniti počinitelje pri čemu kazna i oštećenje vremenski trebaju ići ruku pod ruku. Petrescua teza je jednostavna: ako je režim bio nezakonit i kriminalan onda barem

Račičko likutvo s lustracijom

vrh režima treba biti kažnjen. Međutim, koliko je lustracija teško provediva i kakve se zamke krije, objasnio je u možda ključnom predavanju cijeloga skupa dr. Alan Uzelac s zagrebačkog Pravnog fakulteta. Inače, Hrvatska spada među rijetke zemlje koje nikada nisu usvojile nikakav lustracijski propis. Konačna svrha lustracije za Uzelca je demonstrirati vremenski diskontinuitet novopostavljenih režima sa starima. Lustracija mora biti provedena temeljem zakona. Jer, ako je riječ samo o političkoj eliminaciji pripadnika starih, komunističkih režima, onda se lako upada u zamku paradigme istovjetne onoj koja je dominirala u komunizmu. Pitanje je i treba li usvajati posebne propise o lustraciji zato što je netko u starom režimu provodio i naređivao mučenja i ubijanja političkih protivnika. Naime, zašto usvajati poseban zakon za nešto što je regulirano kaznenim

zakonima, a bilo je kažnjivo i u starim režimima. Teško je nekoga kazniti i zato što je pripadao komunističkoj partiji, koja bi se iz postkomunističkog kuta mogla gledati kao »zločinačka organizacija« jer ona to nije bila u doba komunizma. Uzelcu je teško zamisliti što je sljedeće kada je riječ o lustraciji u europskim postkomunističkim zemljama. Tek ostaje njegova konstatacija da je ona poželjna i u velikoj mjeri iluzorna.

Tihomir PONOŠ

Dala im je tada u posjed nekretnine u vlasništvu RH, koje su po tadašnjem zakonu nakon 10 godina korištenja trebale prije i u vlasništvo povratnika. Lopovski su nam, me utim, zatajili da su nam dali privatnu imovinu naših sugra ana pravoslavne konfesije. Nakon proteka tih zakonom odre enih 10 godina Republika Hrvatska nas je izvjestila da se nalazimo u privatnoj imovini i da se u roku od 15 dana imamo iseliti i predati nekretnine koje smo ve inom sami izgradili. Država je na tajm na in dosad prevarila oko 28.000 Hrvata-povratnika iz cijelog svijeta Upravo tražimo odvjetnika koji bi zastupao ovu

populaciju direktnih žrtava nedonošenja lustracijskog zakona. Ovim putem upu ujem poziv da nam se javi neki odvjetnik za koga bi ovaj naš slu aj bio dovoljan izazov u borbi za onakvu Hrvatsku u kojoj se ne e samo zlikovci osje ati kao kod ku e.

Pitanje:

Što Vam se ini, okrenimo po etno pitanje, ho e li se rije lustracija vratiti u hrvatski jezik?

Odgovor:

Možda bi bilo pre e da se u hrvatski jezik vrati stara hrvatska rije „ ast“, kako bismo ima-

li asne sudce i asne ljude u državnoj administraciji. Lustraciju e nametnuti EU, jer je to uvjet koji RH mora ispuniti u poglavlju o pravosu u. Naša je zada a da tu temu nametnemo Europskoj uniji, da joj pomognemo i da izdržimo u toj borbi, jer e naše strpljenje biti uskoro nagra eno. Vjetar kona no puše u naša jedra.

Pitanje:

Vaši planovi glede hrvatske lustracije?

Odgovor:

Mnogi hrvatski politiki zatvorenici izlaskom iz zatvora prestali

su se boriti za demokraciju. Moj moto je: „Za demokraciju se moramo boriti 365 dana u godini“, pogotovo što su nam udbaše postavili na sva važnija mjesta u društvu, pa i ih doveli i na elo me unarodne asocijacije političkih zatvorenika.

Pitanje:

Naprijed ste spomenuli projekt „I poslije nas MI“. O čemu se tu radi?

Odgovor:

Radi se o projektu u kojem su komunisti osvojili izvore novca, pa i sam novac, a s tim i vlast u Republici Hrvatskoj. To su ostvarili kroz „Domovinski rat“. Imamo dva domovinska rata, jedan rodoljubni u kojem se s

istim srcem ratovalo za Hrvatsku i onaj drugi koji je služio produžetku kontinuiteta komunisti ke vlasti. Naime, u komunizmu niste trebali imati novac kako bi imali i vlast. Vlast ste tada imali, jer ste bili podobni (pona elu negativne selekcije) – što je netko bio ve i ljigavac i gad, to je bio i podobniji. Takva vlast proizlazi iz njenog totalitarnog karaktera koji se osiguravalo poznatom svjetonazorom oblikovanim u „diktaturu proletarijata“. Danas se to zove nešto drugačije: „Staviti sve pod kontrolu“. Još 80-tih godina komunisti su bili svjesni kako postoji realna opasnost od propasti njihova sustava, te su analizama došli do spoznaje kako je najvažnije u nastupaju oje tranzicije zgrabiti novac. Shvatili su oni onu poznatu njemačku poslovicu: „Geld regiert die Welt“ – novac vlada svijetom, te su si kao glavnu zadaću postavili osvajanje svih gospodarskih, posebno novčanin, resursa u Republici Hrvatskoj. Sad nam je shvatljivija hrvatska privatizacija, koja je za mnoge i dalje nepotrebna tajna. Novac kojim se postiže društveni ugled i

dobivaju izbori je onaj ključ koji se zove privatizacija na hrvatski način. Zato su opljačkane banke i mirovinski fondovi, zato su uništavana i zdrava poduzeća, a sve u cilju kako ne bi ostali nedefinirani neki od izvora novca. Kriminalci su pokrivali tajne službe. Ništa manje nije bilo važno demokrate i disidente odmaknuti od novca, jer „dok se oni bore za golu egzistenciju i dok su time zaposleni“ ne mogu imati vremena posvetiti se radu na oživotvorenju i prakticiranju demokratskih vrijednosti.

Ja sam, na primjer, tijekom 12 godina življenja u Hrvatskoj od hrvatskih sudova dobio 539 plavih kuverata, te sam i sam za razliku od drugih otišao kod hrvatskih psihijatarada mi objasne tu erupciju kriminalne energije u meni. Ti psihijatri, o kojima naš predsjednik i njegovi promičbeni nositelji skuta imaju tako visoko mišljenje, udili su se što nisam 100 % pošandrcio pred lavinom tog modrog materijala.

Svaki dodatni komentar je suvišan.

LUSTRACIJSKI PROSVJED

HRVATSKO DRUŠTVO POLITIČKIH ZATVORENIKA

„GOLI OTOK“

Višnjača put 20

GORNJI KARIN

Upriličuju

LUSTRACIJSKI PROSVJED

Hrvatsko društvo političkih zatvorenika „GOLI OTOK“, polazeći od Rezolucije br. 1481 (2006) Skupštine Europskog parlamenta "Potreba za međunarodnom osudom zločina totalitarističkih komunističkih režima", održat će 27. ožujka 2006. s početkom u 10 sati

lustracijski prosvjed,

ispred zgrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu

na kojem će se prigodom 35. obljetnice Hrvatskog proljeća pročitati općepoziv na lustraciju kojim se traži raspuštanje HAZU.

U Gornjem Karinu, 23. ožujka 2006. godine

Predsjednik:

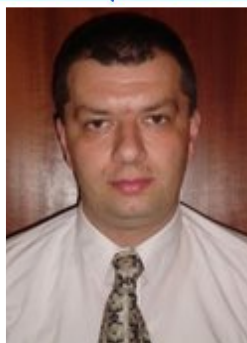
Rado Pejić, v.r.

Na

HRVATSKOJ STAROKATOLIČKOJ TELEVIZIJI

www.svakovamdobro.hr

www.wishyouluck.org

Hrvoje Mirković
glavni urednik

možete gledati

interview novinara OTV Marka Juriča
(Otvorena televizija Zagreb, dne 18. travnja 2008.)
s dr. sc. Tomislavom Dragunom

na temu

NEZAKONITOSTI

PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

ZAGREBAČKE BANKE d.d.

Naputak za pristup:

Lijevi stupac - klik na "Internet televizija"

ili

Desni stupac - u izborniku "Danas na Internet televiziji" klik na odabrano

POZIV NA LUSTRACIJU

HRVATSKO DRUŠTVO POLITIČKIH ZATVORENIKA GOLJOTOK

Viša ulica 20
GORNJI KARIN

daje opisi

POZIV NA LUSTRACIJU

Hrvatsko društvo političkih zatvorenika „GOLJOTOK“ poziva članove Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti da daju svoj doprinos savladavanju komunističke prošlosti pri čemu, traži raspuštanje HAZU iz sljedećih razloga:

1. Zbog formalnog preimenovanja JAZU u HAZU u akciji „Nacht und Nebel“ s blagoslovom Vijeća udruženog rada Sabora RH i ukazom dr. Franje Tuđmana.

2. Zbog običnog preimenovanja jugoslovenske komunističke akademije u hrvatsku i demokratsku ova Akademija dala je obrazac za tranziciju hrvatskog društva.

3. Zbog pukog preimenovanja institucija i političkih stranaka koje nosi sa sobom izjednačavanje komunističkih zločinaca s nama koji smo odrobijali stotine i tisuće godina robije svjedoke i za Hrvatsku, slobodu i demokraciju.

4. Mi, koji smo 1971. godine bili većinom studenti razumijemo da ste se bojali komunističkih progona ili jednostavno da ste bili pragmatični, ne želimo znati ime se danas vodite kad narodu, posebno mladim naraštajima, uskraćujete jedno od osnovnih ljudskih prava, pravo na istinu o komunizmu kao totalitarnom i zločinom sustavu.

5. Gospodo akademici svojim postupcima postali ste pokretač destabilizacije državno-pravnosti.

6. Koje su sve posljedice ovakve tranzicije na vaš „akademski način“ u hrvatskom društvu, nije potrebno posebno apsolvirati.

7. Nova transparentno osnovana HAZU trebala bi biti dostojna civilizacijskih stečevina europske obitelji slobodnih naroda i država, ali i primjer narodima u našem okruženju kojim putem i u Europu.

U Zagrebu, 27. ožujka 2006. godine

Predsjednik:

Rado Pejić, v.r.

Prvi s lijeva: Rado Pejić

OSUDA KOMUNISTICKIH ZLOČINA

Lovorka Dragun Mirkovi ,
dipl. oec.

Zagreb, dne 27. ožujka 2006.
godine

Skupština Europskog parlamenta na zasjedanju održanom 25. siječnja 2006. godine dvotretnom većinom donijela je Rezoluciju br. 1481 (2006) "Potreba za meunarodnom osudom zločina totalitarističkih komunističkih režima". Zov iz Europe prvi su u Hrvatskoj ulili lanovi HRVATSKOG DRUŠTVA POLITIČKIH ZATVORENIKA „GOLI OTOK“, Gornji Karin, Višica put 20.

Danas su, u svezi s tim, uprili i prvu konkretnu manifestaciju. Bio je to lustracijski prosvjed održan, s početkom u 10 sati, ispred zgrade Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu na kojem je, prigodom 35. obljetnice Hrvatskog pro-

lje a, pročitano i poziv na lustraciju kojim se traži raspuštanje Akademije. Prosvjed, iako relativno malobrojan, kako bi se mogao održati bez posebne policijske dozvole, izazvao je ipak burne reakcije u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti.

Predstavci Akademije odbili su službeno preuzeti poziv na lustraciju, a i njeno elništvo bilo je vrlo zauzeto, pa nije moglo primiti na razgovor predstavnike prosvjednika. Akademici tijekom prosvjeda uglavnom nisu izlazili iz zgrade, koja kao da je bila pod opsadom, osim rijetkih izuzetaka. No, upravo su takvi pokazali veliko zanimanje za aktualnu akciju političkih zatvorenika. Izgleda da znaju na koga se sve osobno ona odnosi.

Rado Peji , predsjednik društva, kaže:

"Ovo je samo po etak. Slijede zajednički prosvjedi udruga civil-

nog društva. Naša stajališta i zahtjevi su poznati. Rješenja se strpljivo ekaju ve dugo vremena. U ovom slučaju, Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti želimo pomoći da napravi transparentnu tranziciju sebe same, kako bi postala primjerom drugim hrvatskim nacionalnim ustanovama. Hrvatski narod to od nje s pravom očekuje.

Novci hrvatskih poreznih obveznika moraju biti trošeni za hrvatske interese i svrhe, pa i onda kad su u pitanju uvaženi akademici. Osim toga, hrvatska riječ AST mora izaći iz arhiva na ulice i u domove, među ljude. Tek to će biti pravi put u Europu."

Skup je protekao i završio bez ikakvih izgređa.

ZALEĐA DARKA TUROPOLJCA

Na pašnjaku u zagrebačkom Resniku, gdje i gorke trave jedva rastu, pronađena je nafta. Zapravo, nije otkrivena baš nafta, nego nešto mnogo unosnije, a što se u narodu obično naziva „političkom prenamjenom prostora“. Dobro poznat pojam, igra i rezultati.

Dakle, nakon što su vlasnici dotičnog zemljišta zaključili ili, poslije obijanja svih mogućih i nemogućih državnih i gradskih pragova, da je u pitanju sizifov trud, odlučili su ga budžasto prodati. Tko što za njega da, dobro da. Bolje išta, nego ništa.

I onda im u posjet dođe kršan ovjek, s njegovanim crnim brkovima, u izmama i trapericama: „Ja sam Darko Turopoljac. Poduzetnik sam. Želim uzgajati koprivu, koja inače ne može rasti na iole kvalitetnijem zemljištu. Ujeme da Vi prodaje zemljište koje bi meni odgovaralo.“ „Istina je“, odgovoriše obradovani vlasnici, osobito kad im je rečeno da će isplata biti odmah i u gotovini.

Obavijestili su pritom, onako usput, Darka Turopoljca da su njihovi susjedi također nedavno prodali svoje zemljište nekim

poduzetnicima koji e na njemu uzgajati zmiije. Upravo im ovakvo zemljišta za tu svrhu u potpunosti odgovara. Darko Turopoljac samo se nasmiješio, jer su to u stvari bili njegovi ortaci.

Nasmiješio se Darko Turopoljac, ne samo zbog podviga svojih ortaka, nego i stoga što je vidio da prodavatelji predmetnog zemljišta pojma nemaju tko je on, kamo li kakav se projekt priprema. Koprive i zmiije. Taman posla! On, izvoditelj građevinskih radova od povjerenja, koji je svoje usluge svesrdno, uz dobru lovu, pružao čak i

organizatorima Papina posjeta Mariji Bistrici, pa da se bak e takvim glupostima. Nisu ga, o ito, prepoznali.

Prijatelj Milan Bandić, zagrebački gradona ebnik, i Slobodan Ljubičić, direktor Zagrebačkog holdinga, na drugoj strani, već su odradili svoje. Dogovorili su se s „Krašem“ o njegovu preseleljenju na dotičnu lokaciju u Resniku. Međutim, novi osmijeh, potvrdio je da je u igri isto još i jedan trgovački centar s kojim su također na vrijeme razgovarali gradski oci Zagreba. Pa tko da više.

Problema s prenamjenom zemljišta ovaj put, dakako, neće biti.

Kako bilo da bilo, Darko Turopoljac i njegovi ortaci kupili su 31.145 m² zemljišta i za to izbrojili 1,079.903 eura. Sada razmišljaju kako će „oplemeniti“ 18 milijuna eura koje će za njega uskoro dobiti.

Ne muči ga, naravno, ona poznata uvodna dvojba: Hoće li opet kao i dosad? Zna on dobro da to „dosad“ u Hrvatskoj nikad nije niti prestalo.

Leglo guja ljutica

BOŽO ČULO, HRVATSKI PARTNERSKI BANKAR, S „JUGOBANKOM“ ZA PETAMA

Rado se voli predstaviti Božo Čulo, vlasnik Partner banke d.d. iz Zagreba, čovjekom koji nije sudjelovao u pretvorbi i privatizaciji hrvatskih društvenih poduzeća. Hoće i pritom reći, jedva da je i uoči za tu spornu pojavu u društvenom životu samostalno hrvatske države. Proizlazi tako da mu je imovina s kojom je u nekoliko ratnih i poslijeratnih godina ušao u klub najbogatijih Hrvata sama od sebe pala u

krilo. Donio je uvijek im se malo smirilo, ako treba i zaklet će se u to, svoj posjed iz Njemačke u Hrvatsku, usput: posjed kojega nitko nikada nije vidio, pa ga je ovdje, u naračenoj, napačenoj i opustošenoj zemlji samo malo oplemenio, onako usput, koliko se dalo. Nerijetko tako običava reći.

Sve za svoju domovinu i svoj nastradali narod!

Postoji, međutim, i druga istina, prava, koju znaju upućeniji u ovu ipak sasvim običnu pretvorbenu-privatizacijsku foru, što se pred pučanstvo stavlja u rečenom obliku kako se „Vlasine bi dosjetiti“. Di ni Božo najprije je prezalogačio zagrebačku „Rasvjetu“, da bi onda smazio isto tako, ali daleko veću (s 2.500 zaposlenika) zagrebačku „Dionu“, od koje mu je isti čar u iznosu od 15,000.000 DEM „keša“ lijepo sjeo u džep,

bez ikakvih poreznih opterećenja, preko dvostrukih računa u švicarskim bankama. Baš kao u nogometu, kad po dva obrambena igra a sprje avaju jednog napada a. Policija je slušala istrživala, ali je zaključila kako mu je to ipak nekakav dužnik samo vratio pozajmicu, i to ne na bilo kakav način, nego vrcom iz „Dubrovačke banke“, a na račun famozne „Dione“, koju je odmah nakon toga ekao stečajni postupak.

Eh, reči ete, neka, neka, bila su to zbilja lijepa vremena, kad se bez ikakvih poteškoća i očitovanja podrijetla novca, moglo iz Njemačke u Hrvatku prenijeti i po 15 milijuna orlova, pa ih se odmah nakon toga, onako iz ruke u ruku, bez ikakve priznanice i svjedoka, bez ikakva jamstva i garancije, dalo stavljati na raspoložbu tek steenom prijatelju. Ne bilo kakvom pajdi, nego takvom kojemu se na prvi pogled vidjelo da je astan i pošten ovjek. Na kojem je to kolodvoru bilo, autobusnom ili željezni kom? – upitat ete. Svejedno. Važno je samo što je tako uinjeno. Majke mi!

Onda je taj isti ovjek, Božo ulo, mrknuo i zagreba ku Jugobanku. Što da ne? Nije baš preuzeo samu Jugobanku, nego se jedino do epao njene imovine koja se nalazila u Hrvatskoj. Najprije je Metroholding (posjeduje Božo ulo, zaboravimo reči, uz Partner banku d.d., i taj supermenski Metroholding, dok istodobno stanuje kao pravi, u zemljišnim

knjigama upisani, vlasnik – 1/1 – u Artukovi evoj vili na zagreba - kom Tuškancu) ... Dakle, najprije se presudom Trgova kog suda u Zagrebu 1993. godine Metroholdingu dalo pravo na nekretnine Jugobanke, koje su se nalazile u ne em što bi se moglo nazvati i stečajem. Me utim, je li to pak stvarno bio stečaj, teško je sada reči. Dostupne isprave (u javnosti) ne daju potpuna odgovora na to pitanje. Bitno je samo da se o ito radilo o nekakvim udnim nekretninama, kojima se sudskim putem moralo na i spasitelja.

Eh, što li je mo no to hrvatsko pravosuđe. Mo no i svemo no! Naime, Jugobanka je proglašena prestalom pravnom osobom, a iako je djelovala po istim onim zakonima koji su vrijedili za npr. Tvornicu duhana Rovinj ili za Franck Zagreb, pa se njenu imovina slijedom toga moralo spojiti s „Metroholdingom“ kako bi se nastavila koristiti u obliku njegove podružnice.

I sada udo. Nitko s njim nije ra unao, a dogodilo se. Netko se iz te, ili u svezi njom, odavno ve „nepostojeće“ pravne osobe, doti no bivše Jugobanke, odnekud sjetio i, bome, tužio Metroholding d.d., doti no Božu ulu, partnerskog bankara iz Zagreba, Op inskom građanskom sudu u Zagrebu. Traži, ni manje ni više, nego 67 milijuna kuna naknade tržišne vrijednosti za desetak nekretnina koje su prutozakonitom presudom Trgova kog suda u Zagreba oduzete Jugobanci 1993. godine. „Vrati koko što si pozobala!“

Radi se o nekretninama u Zagrebu: poslovna zgrada u Vlaškoj 121-123, kuća i dvorište u Ulici Ra kog br. 9, poslovni prostor u Illici 81, lokali u Španškom i Sesvetama, poslovni prostori u Vončinovoj br. 2 (tamo

sada stoluje Partner banka d.d. i njen gazda Božo ulo), u Aveniji grada Vukovara i Prekom, te u Velikoj Gorici. Tome treba pridodati i dva poslovna prostora u Sisku i Glini.

Kako bi mogao završiti ovaj zaista neobični spor? Jednostavno, ako sve ostane na odluci hrvatskog pravosuđa. Tužba se proglašiti „nejasnom“ i „nepodobnom za rješavanje“, pa se se glatko odbiti. Nu, ima tu i mali usputni problem.

Hrvatska je pred ulaskom u Europsku uniju. A tamo postoje suci koji i „nejasne“ tužbe znaju uiniti jasnima, pa umiju i po njima postupati. Za to pak imaju dovoljno veliku predigru i predpostupke vezane uz poznati „Slučaj štediša Ljubljanske banke u Hrvatskoj“.

Ljubljanska banka u Zagrebu, jednako i u isto vrijeme kao i zagrebačka Jugobanka, prestala je postojati. Prikupljenu štednju, velikim dijelom, plasirala je u opet Hrvatskoj (npr. u IPK Osijek). Službena Hrvatska smatra da je Ljubljanska banka dužna obeštetiti svoje bivše štediše. Što će biti ako europski suci potegnu isti aršin i na Jugobanku? Ne vjerujemo da će i tu biti moguće postići nekakav povuci-potegni – na „našu“ stranu.

Dakle, ostane li, i unato navedenoj mogući nosti, ono polazno „što će biti“, može li odatle za Božu ulu išta loše proizaći? Ne vjerujemo. Ne će se ništa posebno dogoditi! Platit će sve to ovaj narod, kao što je plaćao i dosad. Ne će biti da i vi o ekujete, valjda, kako bi bilo pošteno tražiti od samozatajnog bankara, kao što je Božo ulo, da vrati natrag tako elegantno „preuzete“ nekretnine. Na koje se, uostalom, veći i navikao.

Pa, ljudi moji, zar su te nekretnine išta vrijedile kad su mu prenesene? Zapravo, nitko ih i nije htio. Nema za to nikakvih tragova u sudskim spisima, niti u urudžbenim zapisnicima državnih ustanova. Uz to, zar bi to bilo prvi put da Republika Hrvatska pokriva takve sanacijske projekte imovinskih manjkova u kojekakvim propalim bankama, brodogradilištima, kamenolomima, itd.

Na vidiku je, dakle, samo još jedno u nizu istovrstnih spašavanja uspješnih hrvatskih gospodarstvenika u njihovu pohodu na hrvatski divlji zapad. Ne treba se, stoga, uzbuivati, pa i kad je Jugobanka nekome za petama. Važno je „zvati se Božo ulo“, pa i ne biti to!

KORUPCIJA KAO SUSTAV I SMISAO VLASTI

Zvonimir Kolundži,
ulomak iz knjige „Politika i
korupcija u Kraljevini Jugoslaviji“

Izjaha knjaz Mihajlo jednoga dana do Topiderskih kasarna da obi vojsku i konstatuje da je u brašnu bila prili na koli ina peska. Ljut na liferanta koji je pokušao na taj na in da ga pokrade, knjaz naredi Toskinim momcima, da kažu svom gazdi da do e kod njega u Dvor.

Ali, tek što je odjahao do raskrsnice današnje tramvajske pruge i puta za kasarnu, susrete se s Toskom, koji odmah sjaha s konja i pozdravi knjaza.

Primeti mu knjaz odmah, da je u brašnu našao peska. Toska

se po e pravdati, da krivica nije do njega, nego do njegovih mladih i da e odmah izvideti do koga je krivica i sve nevaljalo brašno prosuti u Savu.

Nehote i uslišiti Toskino opravdanje, knjaz naredi Toski da se u najkra em roku sam kazni, da ga on ne bi kaznio. Znaju i da knjaz od svoje odstupiti ne e i da e se morati kazniti, a da je kazna metak u glavu, Toska odmah zamoli knjaza da mu u ini poslednju uslugu, da mu da svoju muziku.

Vrativ se u Beograd, Toska pozva na veselje sve svoje prijatelje i sa njima starog beogradskog fotografa sa Delijske esme, kome dade stotinu i dva-

deset dukata, da bi prisustvovao veselju i fotografisao ga onda kad uje pucanj pištolja.

Sedmog dana popodne, kad je društvo u Toskinoj ku i bilo neobi no veselo, u se pucanj pištolja.

I kneževa muzika i Toskini gosti zanemeše i potraše u ardak, gde je kraj upaljenih sve a, sa razbijenom lubanjom ležao Toska, koji je nad samim sobom po želji knjaza Mihajla, izvršio kaznu stoga što je hteo prevariti i pokrasti svoju otadžbinu. (Smotra, god. I, br. 61, Beograd, 5. septembra 1924).

ZAVRŠETAK GOVORA O POBJEDI NAD SVIJETOM

Evan elje po Ivanu
Iv 16,25-33 i 17,1-26

"To sam vam govorio u poredbama. Dolazi as kad vam više ne u govoriti u poredbama, nego u vam otvoreno navješivati Oca. U onaj dan iskatete u moje ime i ne velim vam da u ja moliti Oca za vas. Ta sam

vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao. Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu." Kažu mu u enici: "Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne služiš. Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo

da si izišao od Boga." Odgovori im Isus: "Sada vjerujete? Evo dolazi as i ve je došao: raspršite se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa mnom. To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!"

To Isus dore e, a onda podiže o i k nebu i progovori: "O e, došao je as: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlaš u koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vje ni svima koje si mu dao. A ovo je život vje ni: da upoznaju tebe, jednoga istinskog Boga, i koga si poslao - Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, O e, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i rije su tvoju sa uvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer rije i koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja

se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi. O e sveti, sa uvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok sam ja bio s njima, ja sam ih uvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi.

Ja sam im predao tvoju rije , a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih o uvaž od Zloga. Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. Posveti ih u istini: tvoja je rije istina. Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. I za njih posveujem samog sebe da i oni budu posve eni u istini. Ne molim samo za ove nego i za one koji

e na njihovu rije vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, O e, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno - ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. O e, ho u da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. O e pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upoznaše da si me ti poslao. I njima sam o itovao tvoje ime, i još u o itovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima - i ja u njima."

KIM IL SUNG IZ HRVATSKOG DVORIŠTA

Nije teško vratiti se u nedavnu jugoslavensku i komunisti ku prošlost. U mislima, naravno.

udili smo se tada svim pojavnostima karikaturno zlog sustava u kojem smo živjeli, njegovim izvoditeljima i na inima pomo u kojih se održavao. Isto tako i Lenjinu, punim imenom: Vladimir Iliji Uljanov Lenjin, njegovu izvornom provoditelju, te Marksu, punim imenom: Karl Heinrich Marx, kao nepatvorenom praroditelju istoga.

Najprije revolucija ugnjetenih, pa njihovo kasnije redanje u lance. Strijeljanja posjednika bilo ega, pa preuzimanje njihove imovine. Itd. Isto tako i izborna potvrda vlasti uvijek te istih vladaju ih. Bili su nam neshvatljivi izborni rezultati na kojima je pobjednik redovno prolazio sa 100 % osvojenih glasova ili ponekad, istina, sa skromnih 99 % ili 98 %, doti no uvijek s negdje oko tih velikih i magi nih brojki.

Bilo nam je sve to nepojmljivo kao civiliziranim i ulju enim osobama, i to krajem 20. vijeka. Zato smo jedva ekali ljudsko otrježnjenje i društveno vra nje u oblik življenja koji bi se mogao nazvati normalnim.

Do ekali smo to.

Nestalo je Jugoslavije, nestalo je komunizma. Izbori su postali demokratski, vlasništvo je ustavom nedvojbeno zajam eno, pravosu e je postalo nezavisni dio vlasti.

Nu, je li baš tako? Ili bi tako tek trebalo biti?

„Koga su zmije grizle, boji se i guštera“ – kaže naš narod. Upravo tako misle i oni koji su

svoj životni i radni vijek proveli u jugo-komunisti koj mrtva nici.

Zašto? Zato što još uvijek vide, uju i osje aju. Slijedom toga zaklju uju da su oko njih sama groza i užas. Drakula se probdio!

a po etvrti put, kao jedini kandidat, izabran za predsjednika stranke. Sanader je dobio 2.467 glasova dok se 14 glasa kih listi a vodi kao nevažne e.“ (Novi list, Rijeka, 27. travnja 2008.)

Nitko nije bio protiv!

Što to?

Pa, pretvorba i privatizacija hrvatskog gospodarstva pokazale su kako se imovina može preuzeti i bez lenjinisti ko-marksiisti kih metoda. A onda: Tko je jamio, jamio je. Hrvatska pravosudna praksa o it je primjer, unato uzornim zakonima, kako je iluzorna svaka nada u pravnu državu. Treba li uop e za to više iznositi primjere?

Kona no i sami izbori.

„Zahvaljujem Vam na iskazanom povjerenju, svoju dužnost koju sam naslijedio (podcrtalo ur.) od Franje Tu mana uvijek sam shva ao kao ast, ali i kao odgovornost prema stranci i Hrvatskoj, rekao je Ivo Sanader nakon što je na 12. saboru HDZ-

Nije, me utim, u pitanju to što je tolika množina sabornika dala potporu svom „Voljenom Vo i“, nego je zapravo pravi upit kako je „Veliki Vo a“ uspio na strana ki sabor HDZ-a pripustiti samo one koji e za njega glasovati

Nekoliko „nevažne ih“ glasova u tom ozra ju oduvijek je bilo znak zan uzbunu. Nepostoje a duhovna milostinja svemo nika nikad nije nosila dobro.

PARTIZANSKA BOLEST

Akademik Mirko Vidovič, Pariz

Izjava Jože Horvata u toku večernjeg dnevnika HTV1, dne 25.4.2008. više je nego ispovijed jednog povijesnog udovišta: o ito Joža nikad nije bio izliječen od 'partizanske bolesti' pak treperi kao trska nad mo varom i u tom stanju, kao da drži strojnicu, puca rije ima po onima koji su ga gledali i slušali. On se ne kaje ni za što što je sam po inio svom narodu, a njegova jedina domovina koju i dalje nosi u svom srcu je - OZN-a.

Dobio sam dojam da se je na ogledalu pojavio Joža Horvat bez ikakve maske i šminke - onakav kakvim ga opisuju njegove rije: prijeti se i budu im hrvatskim naraštajima da e njegov jezik i dalje sijati strah i trepet onih koji ne budu, poput njega, Tita smatrali jedinim nedodirljivim autoritetom usporedivim s najgoropadnijim tiranima što ih je ljudska povijest podnijela.

No, nakon što su i naša djeca i unu ad mogli 'uživiti' vidjeti šta je sve morao podnijeti u zadnjih šezdeset godina dvadesetog stolje a naraštaj naših otaca i nas samih, lakše e nam biti da im iznesemo svu istinu o pošasti koje su proizišle iz sudara dvaju demona borbenog ateizma - crvenog i crnog, a i to koliko je velik dobitak koji je postignut pobjedom Domovinskog rata koji je stvorio bitne pretpostavke za hod u slobodu putem istine.

Taj hod u slobodu, koja je nezamisliva izvan istine!, mogao bi biti sve komotniji i manje težak samo kad bi se i oni koji tvrde da nisu ateisti ponašali u našoj

stvarnosti bez maske i u skladu bar s minimumom na ela vjerske doktrine kojoj pripadaju.

Povijest ponašanja vjerskih zajednica u doba bjesnila i crvenog i crnog borbenog ateizma i nemilosrdnog progona ljudi s probu enom savješ u još uvijek je tek epizodi no poznata mladom naraštaju, a ponašanje nekih prvaka vjerskih doktrina u nas, posebice u Bosni, daje dojam njihove zaljubljenosti u same sebe i sve uo ljivijih nastonanja da se pregrade što je mogu e debljim bedemima od drugih vjerskih zajednica, kako bi mogli - i to svaki posebi - imati zajedni kog oca - samo za sebe! Jedva da se razlikuju od ateista oni koji smatraju da ne može postojati ono što oni ne znadu i da je sva istina sadržana u njihovom osobnom dogmatizmu koji isklju uje dijalog s drugim i druga ijim.

stavnika raznih, kod nas zastupljenijih doktrina i vjere i nevjere - vidjet emo da se nad nas opet navla e neki mu ni oblaci sli ni onima iz kojih su posukale munje po našim gradovima i brojnim logorima u kojima su - jedni u ime njihove vjerske pragmatike smatrali da je Bog njihovo vlasništvo i da svi oni koji se njima ne pokoravaju imaju nestati s prostora na kojemu su oni nacrtali granice koje ih spajaju izme u sebe i razdvajaju od ostalih. Istina je da su ih za tu mržnju pozorno i u toku nekoliko decenija totalitarne vlasti borbenih ateista pripremali stratezi oko Maršala u Beogradu. Zaslijepili ih, pretvorili u svoje kolaboratore, upotrijebili ih i protiv svojih vlastitih vjernika u duši kojih nisu, ni jedni ni drugi, ugasiti svjetlo savjesti i nade. Vitlaju bojevnim tamjanom, a sami vonjaju po sumporu...

Do ek partizana u Zagrebu dne 9. svibnja 1945.

Naš narod kaže da 'pametniji popušta', pa - ako pozorno pratimo izjave bilo kojih od pred-

No, sad, nakon što je Joža Horvat dokazao da 'vrag ne spava' ni u ropotarnici ni u mrtva nici,

a kako Joža reče, ne može spavati ni u grobu, pokušajmo se sabrati u sebi i podsjetiti se na onaj duhovni kompas s kojim nikad ne možemo zalutati ni kroz noć ni kroz oluje ni kroz mećavu:

Podsjetimo se na onaj Isusov zakon nad zakonima, u koji se sažimaju 'sav zakon i proroci', da moramo: Ljubiti Boga iznad svega, svoga bližnjega kao samoga sebe pa i neprijatelja svoga. Ljubav je u ovom zakonu nad zakonima stanje ljudske duše u posvemašnjem smirenju koje ne može ni u kakvim uvjetima poremetiti ni riječi govora, ni riječi ponašanja, ni u izobilju za prebogatom trpezom ni na raspelu, a sobom daje primjer kako se može biti blažen i u tamnici i u okovima.

Ljubav je i samilost nad onima kojima nije dan dar vjere pak se ponašaju kao one Pavlove 'zvižeri u ljudskoj spodobi'.

Iz iskustva znam da je veliki rizik podsjetiti neke rogovodne bojovne kršćane na ovaj Isusov 'zakon nad zakonima' nego li one koji pripadaju drugim vjerskim doktrinama ili su pasivni ateisti - ljudi kojima nije dar vjere, a koji razumim ne dopušta i niti drugima ono što ne žele da im drugi čine.

No, ovdje je mjesto i upozorenju da je, i ne samo kršćanstvo, u teškim danima progona ljudske savjesti zbog toga što je najprije bila poslušna Bogu, a tek zatim i vladaru, pod uvjetom da nikome nije bilo zlo. Vjerske doktrine su, otvorenije rećeno postale manje izvorne i više funkcionalne. Sol se obljetavila. Čini se da su nam opet potrebne misije i misionari...

Ali, kako su demonske sile izgubile sve ratove protiv ljudske dobrote, u ovom vremenu koje se pred nama, na obzorju budućnosti, svanjava kao zora obećane slobode, idu i putem istine, ne bi bilo mudro zaboraviti da je istina najteži put jer implicira samopožrtvovanje, - djela za opće dobro, a ne samo recitiranje doktrinalnih formula busaju i se u prsa.

Eh, kad bi bar kod nas u Bosni kršćani dali primjer ostalima kako se Boga ne može ni voljeti ni štovati i neugodna i štetna djela našem bližnjem ili pak našem komšiji! Jer, kad netko na ulazu u Kuću Božiju postavi ljutu stražu da sama odluči tko može ući i unutra a tko ne može, ili - još to nije - kad sami oni kojima je djelo ljudskih ruku važnije od djela Božijih, a koji sebe smatraju svećenicima

Božijim, pa i iz svetišta po mu izgoniti one koji su Boga svjedočili ili žrtvili svoj život (i kad pripadaju raznim vjerskim doktrinama), onda nam postane jasno da nerijetko 'funkcionalna vjera' zna postati prava blasfemija!

Križ je simbol ljubavi i samopožrtvovanja. I ni u kom slučaju ne smije biti upotrijebljen kao sredstvo za poticanje na mržnju, sukobe, a kamo li na ratove. Zar Pavao iz Tarsisa nije poručio i Korinćanima da 'Svatko treba živjeti po svojoj savjesti, jer onaj tko ne bude živio po svojoj savjesti, neće biti spašen'. U odnosu na blasfematora, dakle, poganin je Bogu drag uvijek.

A Joži Horvatu hvala što se je na 'malom ekranu' pokazao bez maske: i ne htio i on nam je uinuo veliku uslugu: upozorio nas je da moramo bdjeti nad našom slobodom u nezavisnoj državi, jer - zvižer svakog časa može iskočiti u našu zbilju i, zatečene na spavanju, upropastiti tekovine Domovinskog rata koji nas je uinuo ljudskom braćom u jednakosti pred Bogom i pred zajednicom sudbinom.

GADOVI IZ JASENOVCA

Vlasta Mihavec,
dipl.oec., Zagreb

**JAVNO PISMO STJEPANU
MESIĆU, PREDSJEDNIKU RH**

NGO ISTINA, Zagreb

Tel. / Fax 01/370-3460 prva nevladina internet-udruga hrvatskih građana i hrvatske dijaspore

Predsjednici moje Republike Hrvatske,

Zahvaljujem Vam na tome, što ste neki dan i u moje ime položili vijenac za žrtve Jasenovca, na mjestu gdje je na najzvjerskiji način za vrijeme Drugoga svjetskog rata pobijeno mnogo Srba, Židova, Roma i svih onih, koji se iz raznih razloga nisu svidjeli ustaškom poretku, vlada-

ju em u ono tužno, ratno vrijeme. Jer, za mene žrtva ostaje uvijek žrtvom ako je ubijena samo zbog svoje različitosti, a zločinac uvijek ostaje samo zločinac, i ni riječi se zločin ne smije ni zataškavati, a niti opravdavati, iz bilo kojih razloga.

Tako mislim i umrijeti u tom uvjerenju pa me zato užasnula činjenica da današnji predsjed-

nik moje Hrvatske misli – druk ije. Jer, Vi ne želite znati da ste neki dan vijenac položili ondje ne samo za srpske i židovske, ve i za sve hrvatske žrtve, pobijene ondje od strane krvavih komunisti kih kolja a – NAKON završetka Drugog svjetskog rata. Premda njih, iz nekih samo Vama shvatljivih razloga, ne držite ni jaseno-va kim žrtvama, a niti žrtvama uop e – jer, spomenuli ih niste ni u jednom trenutku.

Tako je ispalo da ste neki dan na Spomen-podru ju Jasenovac samoga sebe prigodno javno nazvali i svrstali me u one gadove, koji i 63 godine nakon jednog, najve eg zlo ina ikada izvršenog nad hrvatskim narodom, isti opravdavaju – drugim zlo inom, izvršenim ranije od strane vlasti NDH.

Sami ste sebe time svrstali u one gadove, koji – umjesto da nakon tolikih proteklih desetlje a djeluju na razotkrivanju istine – potpune, cjelovite, itave istine o spomen-podru ju Jasenovac, te o krvavim strahotama koje su obje onomad zara ene strane radile po Jasenovcu – i danas aktivno sudjeluju na skrivanju povijesne istine, na guranju pod krvavi komunisti ki tepih onih posljedica, na temelju kojih i danas gadovi takve sorte dijele hrvatski narod na tobože 'crne' i tobože 'crvene', samo da bi njime - lakše vladali.

Zato oštro protestiram u ime svih onih koji su se našli povrije ni floskulom koju ste ondje izgovorili o 'gadovima', jer ste takvima proglasili ne samo samoga sebe, ve i sve one ljude koji žele i zahtijevaju objektivno sagledavanje zlo ina i jedne, i druge, tada 'pobjedni ke', partizanske strane, sve one koji nisu

spremni – poput pravih gadova – iste skrivati ili opravdavati na bilo koji na in, i one koji uporno traže i zahtijevaju punu istinu o Jasenovcu te o svim zlo inima koji su se ondje dogodili prije tolikih desetlje a, a po inile su ih obje strane – ustaška tijekom rata, a ona partizanska u poratnom razdoblju.

Jer, ponavljam - žrtva ostaje uvijek žrtvom ako je ubijena samo zbog svoje (bilo kakve) razli itosti, a zlo inac uvijek ostaje samo zlo inac, i ni iji se zlocin ne može ni zataškavati, a niti opravdavati - iz bilo kojih razloga.

Podsje am Vas stoga, da smo još u studenom 2004. godine zatražili od Vas pokretanje inicijative za utvr ivanje pune istine o onim krvavim ratnim, ali i onim poratnim vremenima Jasenovca.

Niste to u inili, trenutni predsjedni e Republike Hrvatske, ni 2005. godine; tada smo zahtijevali od Vas da se u Jasenovcu, kada ste se tako er i u naše ime poklonili ustaškim žrtvama koncentracijskog logora Jasenovac, istodobno poklonite i onim drugim žrtvama - onima, kojima su se jaseno-va ke pe i punile sve do po etka 1948. godine,

što se pomno skrivalo i tajilo desetlje ima, o emu su se uništavali dokumenti i dokazi, jer su to bile tek - hrvatske žrtve. Po Vama, kao da i nisu žrtve, zar ne? Po Vama, one i dalje mogu ostati nespomenute, skrivene, nepostoje e, jer su valjda 'zaslužili da budu žrtve'?!'

Danas znamo da su židovski znanstvenici, koji su godinama i sve donedavna istraživali doga-anja u logoru Jasenovac, prekinuli svoj mu ni posao u trenutku, kada su ondje po eli nailaziti na masovne grobnice pune ostataka – hrvatskih, domobranskih odora...

Laž koju Beograd desetlje ima ponavlja - o tobožnjih 700.000 i više žrtava stradalih u Jasenovcu od ustaške ruke - temeljito su i argumentirano pobijali i pobili upravo židovski znanstvenici (otac i sin Goldstein, izraelski istražitelji), hrvatski povjesni ari (dr. Franjo Tu - man, V. Žerjavi , prof. Ljubica Štefan, prof. J. Jur evi), ali i srpski znanstvenici poput dr. Bogoljuba Ko ovi a. Židovski istraživa i ak su izra unali i maksimalni jezivi 'mogu i kapacitet' logora i došli do sljede e spoznaje: ak da je ustaški Jasenovac 'punom parom' radio

dan i no , tijekom Drugog svjetskog rata ne bi mogao 'progutati' više od - 100.000 žrtava.

No, i unato svemu tome, i po tre i put se od Vas mora tražiti - ISTINA. CIJELA ISTINA O JASENOVCU.

O tome, da je logor Jasenovac nastavio punom parom sa svojim jezivim radom i nakon 8. svibnja 1945.; jer, tada je postao masovnim stratištem zarobljene i razoružane, iscrpljene, izmu ene ondašnje hrvatske vojske, koju je partizanski komunisti ki režim po kratkom postupku tamo, usred ve postoje ih ustaških strojeva za ubijanje, bez ikakvoga suda kažnjavao smr u, kao svoje - politike i ideološke protivnike. POSLJERATNI LOGOR JASENOVAC radio je punim kapacitetom od svibnja do kraja 1945. godine, pa itave 1946. i 1947. te sve do prolje a 1948. godine. Vjerojatno bi radio i duže, da se zemlja i njezino komunisti ko rukovodstvo nije našlo pred novim izazovom - Informbiroom, kada je - prema iskazu druga Jože Manoli a pred svjedocima - proradio novi Titov kazamat, zvan Goli otok.

Predsjedni e Mesi u – u ime svih poratnih Hrvata koje ste neki dan u Jasenovcu duboko uvrijedili kao 'gadove', ponovo tražimo od Vas da se kona no to no informirate i po nete koristiti podacima dobivenim NAJNOVIJIM istraživanjima o Jasenovcu te da na temelju njih osobno pokrenete sljede e inicijative:

a) da se LAŽ, uklesana na kamenoj plo i u izraelskom 'Muzeju holokausta' – srpska LAŽ O 700.000 USTAŠKIH ŽRTAVA IZ LOGORA JASENOVAC – KONA NO ISPRAVI. To je izmišljeni podatak, kojega sva-

koga dana itaju posjetitelji tog Muzeja i politi ari iz cijeloga svijeta; to je bezo an lažni podatak o Hrvatima iz XX stolje a, koji se na taj na in širi svijetom i postaje 'istinom'. Zbog te laži i Vi sami postajete – predsjednikom 'ustaške' Hrvatske, a mislimo da to ni današnja Republika Hrvatska, a niti Vi kao trenutni njezin predsjednik – SEBI NITI MOŽE, A NITI SMIJE DOPUSTITI;

b) ako je potrebno, da Republika Hrvatska POKLONI IZRAELSKOM MUZEJU NOVU KAMENU SPOMEN-PLO U O JASENOVCU, S TO NIM UKLESANIM PODATKOM O PRAVOM BROJU ŽIDOVSKIH ŽRTAVA IZ JASENOVCA, DO KOJEGA SU SVOJIM NEPOTPUNIM ISTRAŽIVANJIMA DOŠLI - SAMI IZRAELSKI ZNANSTVENICI;

c) da pokrenete osnivanje grupe povjesni ara i istraživa a, koja e istražiti partizanske zlo ine, po injene u Jasenovcu NAKON 8. svibnja 1945. (o onima ustaškim, prije tog datuma, odavno se sve zna) te podizanje jednako dostojnog spomenika i hrvatskim žrtvama u Jasenovcu, koje su u poratnom razdoblju, sve do prolje a 1948. ondje stradavale od zlo ina ke partizanske ruke;

d) da, u skladu s Rezolucijom Vije a Europe, kona no predložite pokretanje sudskih procesa protiv konkretnih partizanskih zlo inaca radi po injenih poratnih zlo ina nad hrvatskim narodom. Ima ih još dosta živih, a protiv nekih su ODAVNO podnijete i prijave Državnom odvjetništvu (npr. one iz 1997. i 1998. godine za druga Radu Bulata, one iz 1998., 2001. i 2005 za Vašeg susjeda, druga Stjepana Hršaka, Tuškanac 61). Me utim, Državno odvjetništvo - protivno hrvatskim zakonima i svojim zada ama za koje ih ovaj narod pla a - ve itav niz godina sve ove prijave skriva, prikriva i 'gura pod tepih'. Ma arska, Slova ka, eška, Poljska, Gruzija, Ukrajina, itd. to su ve u inile, a ujedno i rehabilitirale svoje nevine žrtve, pale ili nasradale u krvavim akcijama svojih komunisti kih totalitarizama; kod nas se isto mora dogoditi sa žrtvama Titovog totalitarizma;

e) da zatražite kona nu, povijesnu i istinitu ocjenu lika i djela druga Josipa Broza Tita onako, kako je on to i zaslužio: do 8. svibnja 1945. kao borac protiv nacizma i fašizma, a nakon 8. svibnja 1945. kao zlo ina ki komunisti ki diktator tipa Staljina i Ceauseskua i poklonik Hitlerovih metoda obra una, usmjeren na krvolo nu osvetu pre-

ma svima koji u komunisti koj Jugoslaviji nisu dijelili njegovu mišljenje i politiku uvjerenje, a posebno usredotočeno na osvetu prema hrvatskom narodu u njegovoj tamnici naroda, zvanoj Jugoslavijom.

Predsjednik Mesi u, za uvredu izrečenu neki dan u Jasenovcu golemoj vešnici hrvatskog naroda rođenom iz Druge svjetske rata možete se iskupiti jedino pokretanjem gore navedenih inicijativa. Jer, ti 'gadovi', kako ste ih nazvali, žele jedino – povijesnu istinu o Jasenovcu, o tome mjestu užasa i zla, krvi i muke, ali kako onu do 1945., tako i onu do 1948. godine. Vaše uporno odbijanje da se založite za cjelovitu istinu o Jasenovcu, Vaša uporna podjela žrtava na

'jasenovačke ustaške žrtve' i one bleiburške stradalnike, koji su 'zaslužili da budu žrtve' protuustavna je i protupravna, neljudska, nepravilna, nedemokratska i totalitarna, a takav stav upravo Vas samoga svrstava me u one gadove koje ste spomenuli, u one koji se pune istine o Jasenovcu - i boje, i skrivaju je, i strahuju od nje.

Moja Republika Hrvatska i moj hrvatski narod ne zaslužuju da ih igdje i u bilo čemu zastupa uvijek, za kojega bi se moglo makar i pomisliti da ima takve stavove, da je baš takav 'gad'. Stoga otkrijemo od Vas da ispravite onaj jezivi dojam i tešku uvredu koju ste neki dan svojim govorom u Jasenovcu uputili najvažnijem dijelu hrvatske javnosti, i to pokretanjem gore

spomenutih inicijativa; njima ete i našu današnju Republiku Hrvatsku svrstati me u zemlje u kojima žive pristojni, civilizirani ljudi, a ne – gadovi.

Za NGO ISTINA:

Vlasta Mihavec, dipl.oec.

leda_ngo@yahoo.com

c/o

Predsjedniku Vlade RH

Predsjedniku Hrvatskog sabora

Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

Veleposlaniku Izraela u RH

Medijima

JMBG - Jasenovački Mali Bradati Gad

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Neki kriminalci i njihova logistika djeluju kao da posjeduju isti JMBG.

Npr. ako se služe gotovo identičnim riječima, izrazima...

Usporedimo li izražavanje, također osumnjičene i na zagrebačkom Općinskom kaznenom sudu okrivljene zajedno sa Savom Štrbcem i dr. (posl. br. ..., sutkinja ...) za počinjenje kaznenih djela. Carle del Ponte s riječi ima koje upotrebljava Stjepan Mesi, dolazimo do takvog zaključka. NOVINARSKI POSRANAC, inače Mesi ev medijski potkrovač Ivo Pukani, ide korak dalje u svojem djelovanju. On, naime, pak DOSLJEDNO provodi "predsjednikove" naputke.

Temeljito i u praksi dokazuje kako funkcionira institucija VRAP-E, koja je lansirana iz ustiju njegova pokrovitelja i svekolikog skrbnika.

Još tamo krajem 2006. godine je MEŠKE poručio svima nama kako smo za LUDNICU VRAP-E, ako ukazujemo na njegov kriminal. I to je rekao baš na dan kada sam ja napustio umobolnicu VRAP-E!? Svjedoci smo kako od tada ova institucija funkcionira bez prijekora.

Službenici prof. Matka Marušića, odvjetnika i novinara Branka Šerića i Pante, dr. sci. Tomislava Draguna i niza drugih, to samo potvrđuju. Ne služe i kako imenovanjem određenih psihijatar Medicinskog fakulteta u Zagrebu zapravo otkriva "državne" vještake i provoditelje djelovanja Mesi ev javno promovirane insti-

tucije.

PUKANI EV, Šerić ev, ali i Dragunov slučaj "LUDNICA", u lancu djelovanja Mesi ev institucije uključuje još jednu važnu zločinu kariku. INSTITUCIJA SOCIJALNE SKRBI koja po potrebi "naručitelja" trpa zdrave ljude u "ludaru", koja "nezgodne" građane RH pokušava proglasiti NEUBROJIVIMA.

Ovakvim i sličnim djelovanjem institucija RH, građani su neprekidno izloženi od 3. siječnja 2000. godiner, na ovamo.

Po analizama, nadolaze e vrijeme donosi nam jos ve u neimaštinu, bezna a, ak i pojavu gladi. Vaš se premijer ve sada priprema i za takva "iznenaenja", u kojima e se, barem tako misli, nastaviti snalaziti kao CIPAL OD PORTA. Da ne zaostane za MEŠKETOVIM institucionalnim poboljšanjima, IVO SANADER oživotvoruje institucionalnu disciplinu "BACANJE KAMENA S RAMENA".

"Neka prvi baci kamen onaj tko je bez grijeha", ve ujemone njegove izjave nakon polu enih poraznih rezultata projekta "POKRENIMO HRVATSKU". Doista, naši "politi ari" zajedno djeluju s istim ciljem pod zajedničkim JMBG-om...

LAGATI, KRASTI, VARATI, BEZ IKAKVE ODGOVORNOSTI I KONZEKVENCI RADI PO I NJENIH KRIMINALNIH RADNJI, VLADATI .

STJEPAN MESIC koristi svaku prigodu istaknuti kojem klanu pripada. Drži lekcije Talijanima, Slovencima, donedavno i Srbima, sve dok ga " ede" nisu natjerale da im ljubi hrvatsku prašinu na opancima.

Držao je lekcije i GEORGU BUSHU i njegovoj administraciji...

Kao nagrada, Mesi u je dodjeljen doktorat libijske Džamahirije, pohvalnica Newyorške židovske organizacije, usporedba s Willyjem Brandtom... Zašto naši ustavotvorci ne bi HR Usta-

vu još pridodali HODAJU U INSTITUCIJU STJEPAN MESI ?

Ta hodaju a institucija ve nam, makar i iš ašeno, funkcionira osmu godinu.

Iako osje amo pogubne posljedice ovakvog na ina funkcioniranja institucije Predsjednika Republike Hrvatske, postavljam pitanje, tko je u stanju ovako iskrivljenu instituciju ispraviti? I što je više iskrivljena, institucija Predsjednika RH dobiva oblik MALOG BRADATOG GADA.

A posljednjim nastupom nad kostima žrtava ustaškog režima, Mesi a stiže i zasluženi pridjev JASENOVA KI MALI BRADATI GAD, ili skra eno JMBG.

MOJ SUSRET S OCEM BISKUPOM (2)

fra Martin Planini Mostar

Ne u nijekati ni podložnikovu dužnost. On, poput Isusa Krista, mora biti poslušan. U svim zgodama i nezgodama, ne iskljuuju i ni njegov nužni ne. Ne zaboravimo da je donio više napretka i Crkvi i društvu obrađoženi ne negoli slijepi da.

Kad je 1968. hercegova ki sluaj došao u javnost, raspravljao sam mnogo s majkom i s bratom. Pobijao sam njihovo shvaanje i rekao im: „Ima dobrih sve enika me u njima. Bili biste sretni i presretni kad bi vam došao don Andrija Ili i.“ Na te moje rije i majka mi je odgovorila: „Ja sam vjeronauk u ila tebe, nemoj ti u iti mene.“

Iza ovakva njezina odgovora stajalo je njezino proživljeno kršanstvo. Ona je doista krš-

anski živjela i pružala dobar primjer. Navest u tri primjera tome u prilog. Kad sam u io lekciju o kemijskom sastavu vode, rekao sam majci:

„Nije Bog stvorio vodu. Voda nastaje od vodika i kisika.“

„Objasni mi odakle vodik i kisik“ – završi ona svoju pri u.

Sli no je bilo i kad sam u io iz fizike o nastanku groma:

„Mame, ne puca sveti Ilija.“

„Nikad to ni jedan sve enik nije ni govorio u propovijedi. Ako ne vjeruješ meni, pitaj svoju baku i bilo koju stariju ženu u susjedstvu.“

Stvar sam provjerio. Ni jedna starija žena pa ni moja baka nisu kazale da je itko od sve enika u io da sveti Ilija

puca. One su rekle, i to izri ito, da tako što od sve enika nikada nisu ule.

Tre i slu aj je bio kad je skupina nas dje aka pošla k nedjeljnoj misi. Misa je bila na Buri a groblju. Sjeli smo igrati karata kane i u i u groblje im zazvoni tre e zvono. Zazvonilo je tre e, a mi smo mislili da je drugo, što nismo mogli provjeriti jer nitko nije imao sata.

Budu i da je po našem naho enju prošlo vrijeme ekanja do tre ega zvona, netko je viknuo: „Ono je bilo tre e.“ Odmah smo trkom krenuli. Kad smo stigli u groblje, sve enik je propovijedao. Nismo, dakle, ni po najstrožem crkvenom zakonu propustili nedjeljnu misu. Bili smo na njezinim glavnim dijelovima. Dok sam se vra ao ku i, razmišljao sam što li e biti sa

mnom kad do em ku i. Zato sam upitao:

„Po komu je bilo evan elje?“

„Po Mateju“ – dobio sam odgovor.

Podatak mi je bio važan, jer sam predmnijevao da e me to majka upitati. I bilo je tako. im sam ušao u ku u, majka je upitala:

„Po komu je bilo evan elje?“

„Po Mateju“ – odgovorih.

„Tko ti je to kazao?“

„Bio sam na misi.“

„Kad si ušao u groblje?“

„Na po etku mise.“

Kad me je pritisnula argumentima, morao sam priznati da smo igrali karata i da sam zakasnio, jer smo mislili da je zazvonilo drugo, kad je, stvarno, zazvonilo tre e. Ona me je išibala i nije mi dala jesti. Kad sam joj prigovorio i rekao da e svi oni koji su sa mnom igrali karata jesti, ona je dogovorila: „Nisam ja rodila njih nego tebe.“

Eto tako izgra ena krš anka nije se slagala s onim što se u ono vrijeme po elo initi fratrima. Zato treba prihvatiti da je njezino neslaganje s odlukom Svete Stolice doista njezino krš ansko uvjerenje s kojim je prožeta i njezina rije : „Ja sam vjeronauk u ila tebe, nemoj ti u iti mene.“

Vi ste, o e biskupe, naslijedili krivnju svojih prethodnika i krivi ste što niste pokušali ispraviti je. Te svoje krivnje morate biti svjesni. I morate pokušati popraviti je. Znam, o e biskupe, da ste se pripremali u Rimu za uspješno rješenje hercegova - kog slu aja. Možda ste imali i kakve rimske veze!? Ne znam.

No ako ste imali te veze, niste do njih smjeli držati onoliko koliko ste držali. Morali ste se sjetiti svetopisamske poruke: „U svoj se luk nisam pouzdavao, nit' me ma moj spašavao“ (Ps 44,7). To pak zna i morali ste, neovisno o kakvoj manje-više u inkovitoj vezi, razgovarati sa svakim fratrom osobno i rezultate razgovora zabilježiti. Nakon toga morali ste osobno razgovarati i sa svakim svjetovnim sve enikom pa i te rezultate zabilježiti. Nakon usporedbe rezultata, red je bio obaviti razgovor s fratrima i zatražiti da ih koliko je mogu e više do e na taj razgovor. To isto trebali ste u initi i sa svjetovnim sve enicima. I na kraju sastaviti i jedne i druge pa razgovarati i s jednima i s drugima. Ne tvrdim da bi ti razgovori slu aj riješili, ali tvrdim da bi se stanje popravilo nabolje i s vremenom bi bio utrt put kona nom rješenju.

O. biskup nije mi (za)nijekao rimsku vezu. No, dao mi je do znanja kako ona nije onoliko velika koliko mi se ini. Jer, jedini mu je Josip Uha bio pri ruci. I više nitko.

Na kraju sam predložio: O e biskupe, vratite fratre na napuštene župe i razoružajte nas. Što se ti e apljine dajte pastoralne ovlasti sve enicima, ondje nastanjenima, i recite generalu Franjeva kog reda kako Vi, doista, tim inom ne dirate u njegovu odluku. Kao što je biskup asiški zaodjenuo gologa Franju u Asizu, tako biste bili dužni to u initi i Vi s kolektivnim Franjom u Hercegovini. Kako bi bilo lijepo kad bi se vratili fratri na napuštene župe i kad biste dali pastoralne ovlasti sve enicima u apljini, kad bi u apljini bilo obla enje mladih fratara i kad bismo i jedni i drugi bili na toj

sve anosti. Utrnuo bi se požar u apljini. Nakon toga sretnoga dana mogli bismo se dogovoriti kako dalje postupiti. Jedna od mogu nosti je da Provincija izabere trojicu izme u dijecezanskih sve enika, a Biskupija trojicu izme u fratara te da im se dadnu odriješene ruke glede dogovora. Nakon toga prihvatiti njihovo rješenje ma kakvo ono bilo.

Možda ete upitati: Bi li se to glatko prihvatilo? Ne! Vi biste bili veliki mu enik u tom slu-aju. No, bez mu eništva nema rješenja.

Prije nego što pokušam još ponešto izdvojiti, navest u Vam jedan primjer. Dok sam sjedio u uredu ušao mi je jedan župljanin i rekao:

„Umro mi je otac.“

Izrazio sam mu su ut sa željom da ga Bog utješi.

„Znate li Vi, vele asni, da nas je on napustio kad smo bili nejakki?“

„Znam.“

„Znate li da je živio u Slavoniji?“

„I to znam.“

„Bih li mu ja otišao na sprovod?“

„To ti je dužnost. Oti i.“

„Što e mi re i narod?“

„Netko e ti se smijati, a netko e Ti odobriti.“

„Što biste mi Vi preporu ili?“

Ako Ti je važno što e ti re i narod, ne idi. Ako ti je važno što Bog od tebe traži, onda idi.“

„A što Bog od mene traži?“

„Znaš etvrtu Božju zapovijed. Bog je nije uvjetovao. Nije važno kakav je uvijek tvoj otac. Ti ga moraš poštivati i oti i mu na sprovod jer ti je otac. Oti i. Sad ti je teško. Kad se vratiš bit eš ponosan i meni zahvalan.“

Tako je i bilo. im se on vratio, odmah mi je zahvalio: „Hvala Vam, vele asni, za onaj savjet. Drago mi je što sam svom ocu bio na sprovodu.“

Mislim da Vam je jasno što želim re i. I Vas e mnogi i od sve-

enika i od puka smatrati ludim što ste popustili. No, isplati se radi mira trpjeti. I lijepo molim, pokažite dobru volju, ako ne na ovaj na in, onda na na in prihvatljiv i Vama i crkvenom op instvu ovoga kraja.

O. biskup mi je rekao: „Mnogo ste mi toga iskreno rekli. Vi ste doista pošten uvijek, ali i debelo naivan. Zna Crkva što e initi. Ima ona svoju višestoljetnu praksu.“

Na kraju sam mu ponudio da preda mnom pro ita moje pismo od 18. velja e 1999. koje sam htio uru iti fra Stefanu Ottenbreitu u Mostaru 19. velja e 1999. O. biskup mi je odgovorio da e to u initi tek sutra. Dodao sam mu: „U tom pismu ima stvari koje Vas poga aju. Zato bi bilo dobro da to u inite preda mnom, kako bih i ja mogao lije iti ranu koju Vam moje pismo bude nanijelo.“ I rastali smo se, poželjevši jedan drugomu: laku no . No, je li to bila no ? (Iv 13,30). Izgleda da jest. Još se nije svanulo. Što danas

biskup misli, ne znam. Padne li mu ikad napamet moj prijedlog? Ni to ne znam. Misli li on da je dobro u inio što moj prijedlog nije usvojio? Vjerojatno misli. A bi li bilo dobro da je po mom prijedlogu postupio? Svakako! Imali bismo veliki dobitak i, unato neriješenu hercegova -kom slu aju. Jer, zasjao bi nam biskup u svom biskupskom dostojanstvu, što bi bio pravi dobitak. Jer, hercegova kim slu ajem palo je biskupsko dostojanstvo ispod razine. Popravak biskupskoga dostojanstva put je k rješenju. Vratiti biskupsko dostojanstvo na visinu koja mu prili i vrjednije je od rješenja hercegova kog slu aja. Rješenje slu aja bez prethodnoga povratka poljuljanog biskupskoga dostojanstva i u Hercegovini i izvan Hercegovine gore e biti od postoje ega stanja koje nas izjeda više od sto godina.

OPTUŽNI PRIJEDLOG PROTIV CARLE DEL PONTE I DR. - DOPUNJEN (3. dio)

III. okr. SAVO ŠTRBAC:

U razdoblju od 1994. godine kad je Veritas osnovan u Kninu, pa sve do 2004. godine kad je podignuta predmetna optužnica protiv generala Ante Gotovine pripremao je, izradio i slagao lažnu dokumentaciju i prikupljao lažne izjave lažnih svjedoka za Carlu del Ponte,

- dakle, okrivljenik je pripremio lažnu dokumentaciju na temelju koje su onda I. i II. okr. lažno optužili generala Antu Gotovinu za sljede a kaznena djela:

a. da je bio pripadnik zločinog pothvata koji je izveden s ciljem etničkog isušivanja Srba iz Republike Hrvatske, a to nije inio,

b. da je sudjelovao u ubojstvima Srba u Republici Hrvatskoj, odnosno da ta ubojstva nije sprječavao, niti ih je kažnjavao, a to nije to no,

c. da je sudjelovao u kriminalnim aktivnostima usmjerenim protiv Srba u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 10. kolovoza do 15. studenog 1995. godine, a to nije istina,

- pa je time počinio kaznena djela lažnog prijavljivanja kaznenog djela opisano u I. 302. Kaznenog zakona i zloporabe položaja i ovlasti opisani u I. 337. Kaznenog zakona,

IV. okr. VESNA ŠKARE OŽBOLT:

U razdoblju od 23. prosinca 2003. pa do 19. veljače 2004. godine kao ministrica pravosuđa RH ometala je provjeru lažnih injenica i dokumentacije,

- dakle, okrivljenica je pridonijela korištenju lažne dokumentacije na temelju koje su onda I. i II. okr. lažno optužili generala Antu Gotovinu za sljede a kaznena djela:

a. da je bio pripadnik zločinog pothvata koji je izveden s ciljem etničkog isušivanja Srba iz Republike Hrvatske, a to nije inio,

b. da je sudjelovao u ubojstvima Srba u Republici Hrvatskoj, odnosno da ta ubojstva nije sprječavao, niti ih je kažnjavao, a to nije to no,

c. da je sudjelovao u kriminalnim aktivnostima usmjerenim protiv Srba u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 10. kolovoza do 15. studenog 1995. godine, a to nije istina,

-pa je time počinila kaznena djela lažnog prijavljivanja kaznenog djela opisano u I. 302. Kaznenog zakona i zloporabe položaja i ovlasti opisani u I. 337. Kaznenog zakona,

V. okr. JEAN ASSELBORN:

Tijekom 2004. godine suraivao je s I. i II. okr. kako bi sastavili optužnicu protiv generala Ante Gotovine utemeljenu na lažnim injenicama kako bi se sprijeilo pregovore o pristupu Republike Hrvatske Europskoj zajednici,

- dakle, okrivljenik je pridonio korištenju lažne dokumentacije na temelju koje su onda I. i II. okr. lažno optužili generala Antu Gotovinu za sljede a kaznena djela:

a. da je bio pripadnik zločinog pothvata koji je izveden

s ciljem etničkog isušivanja Srba iz Republike Hrvatske, a to nije inio,

b. da je sudjelovao u ubojstvima Srba u Republici Hrvatskoj, odnosno da ta ubojstva nije sprječavao, niti ih je kažnjavao, a to nije to no,

c. da je sudjelovao u kriminalnim aktivnostima usmjerenim protiv Srba u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 10. kolovoza do 15. studenog 1995. godine, a to nije istina,

- pa je time počinio kaznena djela lažnog prijavljivanja kaznenog djela opisano u I. 302. Kaznenog zakona i zloporabe položaja i ovlasti opisani u I. 337. Kaznenog zakona.

STOGA PREDLAŽEMO:

1. da se pred naslovnim sudom održi glavna rasprava,

2. da se na glavnu raspravu pozovu okr. Carla del Ponte, okr. Kenneth Scott, okr. Savo Štrbac, okr. Vesna Škare Ožbolt i okr. Jean Asselborn, te svjedoci Ivo Matanovi, Zadar, fra Ivana Zadrana, 1.d, Marko Dunatov, Zadar, Poljana zemaljskog odbora 2 i Ljubos Rojs, Zagreb, Jurkovića 17

3. da se na glavnoj raspravi proita:

a) novinski lanak - GOTOVININ ODVJETNIK ZATRAŽIO OD ICTY-A POVLAČENJE OPTUŽNICE, "Hina", Zagreb, 3. listopada 2003. godine, dokument br. 1, novinski lanak - HAAGU JE UPUŠTEN "NEOPRANI" TRANSKRIPT BEZ PETA, Davor Ivanković,

"Slobodna Dalmacija", Split, 26. siječnja 2005. godine, dokument br. 2, novinski lanak - IVANOVI : TO JE DOKAZ DA SE PREDMET MOŽE MIJENJATI I KAD OPTUŽENI NIJE U HAAGU, D. Ivanković, "Slobodna Dalmacija", Split, 20. svibnja 2003. godine - dokument br. 3, novinski lanak - DA LI JE FLORENCE HARTMANN MOGU I SVJEDOK OBRANE U SLU AJU GOTOVINA? Brian Gallagher, <http://213.191.154.38/>, 19. veljače 2002. godine - dokument br. 4, novinski lanak - ANTE GOTOVINA EKA OSLOBODIJE OD OPTUŽBE - Božo ubeli, "Fokus", Zagreb, 4. srpnja 2003. godine - dokument br. 5, novinski lanak - MIKULI I ZLONAMJERNO OPTUŽUJE GOTOVINU, A NOBILU NIŠTA NIJE JASNO, Zoran Šagolj, "Slobodna Dalmacija", Split, 20. travnja 2004. godine, dokument br. 6, novinski lanak - GOTOVINU SPAŠAVA WASHINGTON, A NE PANTOV AK, Ivica Marija i, "Fokus", Zagreb, 25. ožujka 2005. godine, dokument br. 7, novinski lanak - NAKON POVLAKENJA OPTUŽNICE PROTIV MILANA ZECA: HO E LI HAAŠKI SUD SADA POVU I OPTUŽNICU PROTIV GOTOVINE?, Marko Barišić, "Vjesnik", Zagreb, 29. srpnja 2002. godine, dokument br. 8, novinski lanak - VLAST BRANITELJE PROGLAŠAVA ZLOINCIMA, Josip Pečarić, "Hrvatsko slovo", Zagreb, 19.

listopada 2001. godine - dokument br. 9, novinski lanak - ODVJETNIK POTVRDIO AUTENTIČNOST INTERVJU, "Hina", Zagreb, 11. lipnja 2003. godine - dokument br. 10, "Gotovina se skriva u franjevačkom samostanu!", VIP portal - Hrvatska i svijet, Zagreb, 20. rujna 2005. godine, "Vatikan eka informacije od Carle del Ponte", VIP portal - Hrvatska i svijet, Zagreb, 20. rujna 2005. godine

"HBK odbacio optužbe Carle del Ponte", VIP portal - Hrvatska i svijet, Zagreb, 20. rujna 2005. godine, "Crkva upozorava da su Hrvati taoci Haaga", VIP portal - Hrvatska i svijet, Zagreb, 23. rujna 2005. godine, "I redovnici poglavari osudili izjavu del Ponte", VIP portal - Hrvatska i svijet, Zagreb, 24. rujna 2005. godine, VATIKAN ŽELI ETIRI KANTONA U BiH, "Slobodna Dalmacija", "Spektar", Split, Josip Jović, 31. prosinca 2005. godine, str. 9: CARLA DEL PONTE POD ISTRAGOM UJEDINJENIH NARODA ZBOG KRIVOTVORENJA DOKAZA U SLU AJU GOTOVINA, Domagoj Margetić, prema cryptome/delponte.htm, 5. veljače 2006. godine - sve ve dostavljeno naslovnom sudu,

b) knjige - LUCIFER, CARLA DEL PONTE I HAAG, dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, 2007. i CARLA DEL PONTE - ESCAPE FROM THE TRUTH,

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, 2007. - u prilogu

c) lanci - KOJA JE BUDALA ABOLIRALA SAVU ŠTRBCA, Marko Dunatov, Narodni list, Zadar, 28. ožujka 2008. godine, SAVO ŠTRBAC - UZDANICA HAAŠKOG SUCA, www.electronic-research.com, TU MAN NA TAJNOJ OPTUŽNICI?, Zoran Preradović, www.glas.javnosti.coyu, SAVO ŠTRBAC OTVORENO PRIZNAJE DA JE SPREMIO HRVATE U HAAG www.LickaJasenica.com - u prilogu

4. da se okrivljenici proglašavaju krivima i osude po zakonu, te da se I. okr., temeljem I. 302. st. 1. i 2. i I. 337. st. 1., 2., 3. i 4. KZ izrekne kazna zatvora u trajanju od devet godina, da se II. okr., temeljem I. 302. st. 1. i 2. i I. 337. st. 1., 2., 3. i 4. KZ izrekne kazna zatvora u trajanju od sedam godina da se I. okr., temeljem I. 302. st. 1. i 2. i I. 337. st. 1., 2., 3. i 4. KZ izrekne kazna zatvora u trajanju od 9 devet godina, da se IV. okr., temeljem I. 302. st. 1. i 2. i I. 337. st. 1., 2., 3. i 4. KZ izrekne kazna zatvora u trajanju od pet godina i da se V. okr., temeljem I. 302. st. 1. i 2. i I. 337. st. 1., 2., 3. i 4. KZ izrekne kazna zatvora u trajanju od dvije godine.

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

RAZLIKOVNI RJEČNIK IZMEĐU HRVATSKOG JEZIKA I SRPSKOG JEZIKA (3. dio)

HRVATSKI JEZIK SASTOJI SE OD TRI DIJALEKTA: akavskog dijalekta-(ikavski, ekavski, ijekavski izgovori), Kajkavskog dijalekta-(ekavski, ijekavski izgovori) i Štokavskog dijalekta- (ikavski, ekavski, ijekavski izgovori). Osnovica za službeni standard u HRVATSKOM KNJIŽEVNOM JEZIKU je Štokavski dijalekt ijekavskog izgovora oplemenjen s fondom rije i Kajkavskog i akavskog dijalekta.

SRPSKI JEZIK SASTOJI SE OD DVA DIJALEKTA: Štokavskog dijalekta- (ekavski, ijekavski) i Torla kog dijalekta- (ekavski). Osnovni standard za SRPSKI KNJIŽEVNI JEZIK je štokavski dijalekt ekavskog izgovora oplemenjen Torla kim dijalektom.

HRVATSKI JEZIK

blagodat
 blagoslivljati, blagoslivljanje
 blagoslivljati, blagoslov,
 blagoslivljen,
 pravodobno
 blatan (blatni)
 bljedo a
 blizanke
 puteni
 bogac, bogec (kajk.)
 božica
 ospice
 bogoštovlje
 strah me (je)
 bojati; Ja bojam, ti bojaš...; li iti: Ja
 li im...
 vr
 boksa , boksa ki, boksati
 bolešljiv
 bombon
 bombonijera
 pila za željezo
 bojni
 borovica
 pluta a
 ustava

SRPSKI JEZIK

blagodet
 blagosiljati, blagosiljanje
 blagosloviti, blagoslov, blagosloven

 blagovremeno
 blatnjav
 bledilo
 bliznakinje
 bludni, senzualni
 bogalj
 boginja
 boginje
 bogoslovlje; bogoslovija
 bojim se
 bojiti; Ja bojim, ti bojiš...; bojadisati

 bokal
 bokser, boksterski, boksovati
 bolešljiv
 bombona
 bombonjera
 bonsek
 borni
 borovnica
 bova
 brana

branitelj	branilac
brati	brat (od tetke)
stri evi	bratanac
ne ak, ne akinja	bratanac, bratanica
ovje e (božji) / ženo (božja)	bre: Ej bre...
brijeg i dol vala	breg i dolja talasa (fizika)
praskva	breskva
skrb	briga
skrb; skrbiti o	briga; brinuti o
ta ke	brigadirska kolica
britva	brija , britvica
skrbiti	brinuti o kome
brodovlje (zbirna imenica)	brodovi
brojka, znamenka	broj, cifra
kazalo	broj anik
brojnik	brojilac (mat.)
brzica	brzak
hitro (slov.)	brzo
hitro (sloven.), brzo	brzo
kukac	buba
ov ica božja	buba mara
ruski žohar	buba rus, tarakan
žohar (vic: "kukac Nijemac" C.M.)	bubašvaba
klen	bucov, klen
pljesniv	bu av
pljesniviti	bu aveti
budilica, veker (kol.),vekerica (kol.)	budilnik
budnica	budnica (?)
puket (?)	buket
pušlec	buket, rukovet cve a
doslovce; shva ati doslovno, a ne	bukvalno, doslovno; biti bukvalan
simboli ki	
knjiga po etnica	bukvar
zdenac	bunar
bulazniti	buncati

HRVATSKI GROBOVI U SLOVENIJI (8. dio)

Janez rnej

Preveo Igor Ivaškovi
(„Demokracija“, Ljubljana,
prosinac 2004.)

13. Grobovi u Medlogu

Na podru ju Medloga, uz zapadnu Ložnicu, na lijevoj i desnoj obali, gotovo do Butovog mosta nalaze se grobnice, jedna do druge.

Pavle Jerman, radiotelegrafist Osme crnogorske brigade, koja je oko Joštovog mlina devet dana " istila" hrvatske izbjeglice pri a:

"Tog doba iz svibnja 1945. godine nerado se sje am. Sanjam još i danas o njima. Pobijena je nezamisliva masa ljudi, sa ženama i djecom.

Sve što ljudi o tome govore

istina je, ak i mnogo više od toga. Re i u vam samo kako je jedan Franc uspio pobje i iz okruženja stražara i sakriti se u Joštovoj ku i.

Patrola ga je tražila, ali ga nije pronašla. Spustio se kroz dimnjak u kuhinju i, unato tomu što se prestrašila, Darinka Jošt nije ga izdala, pa je ostao živ.

Privikao sam se na život u Celju. Pronašao sam i ljubav koje je plod i moj sin, koji mi je vrlo sli an, ak je na mene i pametan. Postao je predsjednik stranke koju baš i ne volim.

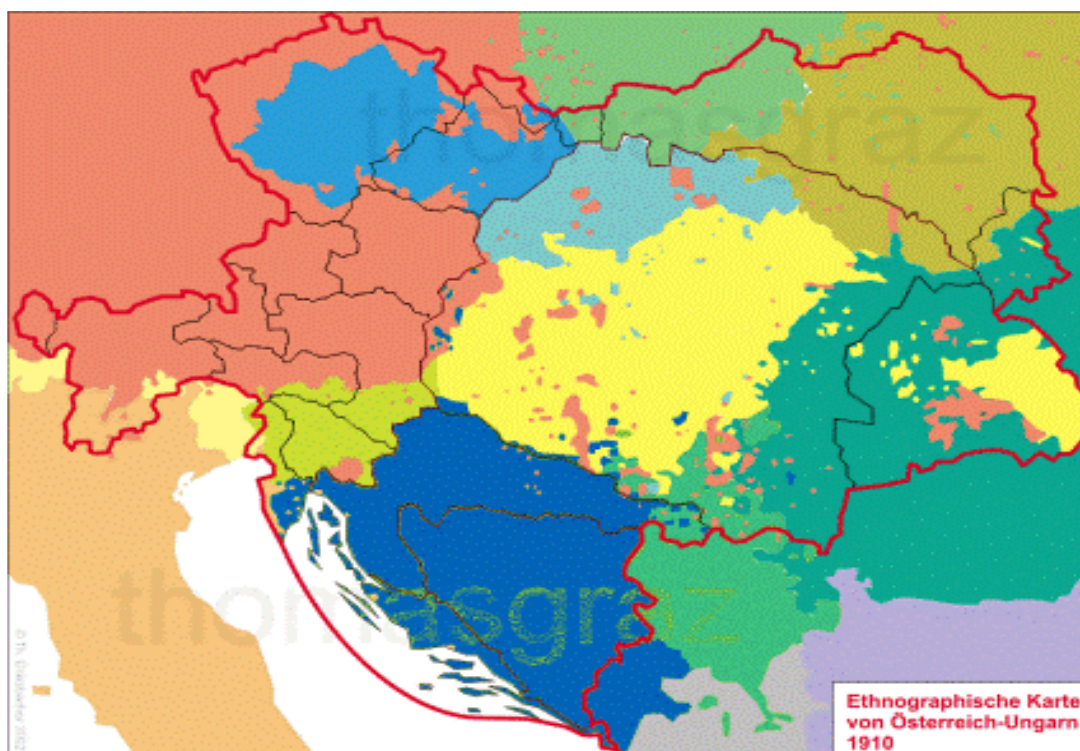
Ja i dvojica mojih prijatelja skinuli smo 1990. godine jugoslavensku zastavu s Aljaževog stupa (na Triglavu) i stavili slovensku, koja je tada još bila bez grba. Pridružio sam se krš anskim demokratima, me utim i tu morate biti oprezni, jer vas ljude

ho e vu i za nos."

Naš razgovor trajao je satima. Obojica smo popili po nekoliko piva. To se doga alo u gostionici "Mimi" uz celjsku tržnicu poslije godišnje konferencije krš- ansko-demokratske stranke, kojoj je pribivao i Lojze Peterle, a održavala se u velikoj dvorani Narodnog doma u Celju. Na njoj sam bio samo slušatelj.

Pavle Jerman, poslije plebiscita, bio je dosljedan u odstranjivanju Titovih slika. Za njegovu smrt, od raka, u Celju se nije ni ulo. Pogreb u Trži u obilježila je jaka kiša, tako da su predstavnici krš anskih demokrata iz Celja skroz pokisli, ali je njegov sin ostao suh, jer se ocu nije pojavio na sahrani. Posjetio ga je dok je još bio živ, u bolnici.

HRVATSKI ZEMLJOVIDI

Pribavio: Borna

STVARANJE PRVE JUGOSLAVIJE (3. dio)

Mora se reći, da im je Ljudevit Gaj svojim putovanjima u Rusiju dao obilan materijal za takve optužbe.

Gaj prožet idejama sveslavenstva nastojao je da za ilirsku koncepciju ujedinjenja svih Južnih Slavena zainteresira ruske cariste i krugove, pa je u tu svrhu predao četiri memoranduma ruskom caru Nikolaju I. preko grofa Benkendorffa, koji je bio intimni suradnik i prijatelj cara.

Najinteresantniji i najvažniji je bio onaj memorandum, u kojem Gaj predlaže ruskom caru i ruskoj vladi da će, ako mu budu stavljena na raspolaganje dovoljna novčana sredstva – a za prvi mah je tražio tri milijuna rubalja – organizirati vojni ustanak u Bosni i Hercegovini i Vojnoj Krajini i osloboditi te hrvatske zemlje od austrijske, maarske i turske vlasti, a Veliku Iliriju staviti pod vlast ruske carske krune.

Takva Gajeve političke djelatnosti došla je do znanja austrijskoj vladi, koju je o Gajevoj djelatnosti obavijestila sama ruska vlada, pa je kraljevom naredbom od 18. siječnja 1843. godine odmah uslijedila zabrana ilirskog imena i ilirskog grba.

Zabrana ilirskog imena u redovima ilirskog pokreta i ilirske stranke, koja je sada promijenila ime u Narodnu stranku, dojmila se kao politička katastrofa i predstavljala je prvu krizu hrvatske politike.

Neupitno je, da je Ljudevit Gaj u svojim vanjskopolitičkim koncepcijama bio romantik, bez ikakvog smisla za politički realizam. Živeći u ozračju sveopćeg ilir-

skog entuzijazma, on je prosuivao političku stvarnost prema svojim željama i snovima, što je s njegove strane bilo pogrešno i naivno.

Zabrana ilirskog imena bila je i za njega težak politički udarac. Iza toga nije igrao nikakve važnije političke uloge. Štoviše, vodstvo Narodne stranke ga je izbjegavalo. Svi njegovi suvremenici okrivljavali su ga za navedenu zabranu ilirskog imena. Isticali su, da se inače osramotio u nizu afera zbog njegove strasti za novcem, da je bio tašt za slavom i veličinom, da je bio sklon luksuzu i življenju na visokoj nozi.

Iako potisnut u pozadinu, Gaj je i dalje politički djelovao sve do 1849. godine, kada su prestale izlaziti njegove novine i „Danica“. Njihovim prestankom izgubio je svakako značenje u hrvatskom javnom životu. Prestanak izlaženja „Danice“ naio je kraj cijeloga jednog hrvatskog književnog razdoblja.

Gajev put u Rusiju hrvatskoj politici nije donio sreće. Svršio je i za njega kobno, s dubokim razlozima, kao i kasnija putovanja Kvaternika, Supila i Radića u Rusiju.

Brojni protivnici Gaja priznaju mu izvanredne zasluge za hrvatski narodni preporod, napose do zabrane ilirskog imena 1843. godine. Ostaje, međutim, činjenica da se Gaj stavio u službu Rusije i njezine politike na Balkanu; da je potpomagao Iliju Garašanina, ministra policije u srpskoj vladi, u izradi zloglasnih Garašanihova NA ERTANIJA 1844., temeljnog akta svih kasnijih velikosrpskih pretenzija na Bos-

nu i Hercegovinu, te Hrvatsku, kao i da je radio na ujedinjenju svih Južnih Slavena u jednoj zemlji i jednim pismom – irilicom, pod srpskom kraljevskom dinastijom.

Treba znati, da se je ilirski pokret razvijao po vrlo teškim okolnostima, jer su ilirci bili veoma neplemićki i kao takvi u ono vrijeme bez političkih prava. Osim toga su bili iu teškoj gospodarskoj i financijskoj položaju, bez mecena.

Ilirska stranka, osnovana 1841. godine, prva naša moderna politička stranka, s istaknutim hrvatskim programom i organizacijom, bila je izrazito stranka inteligencije, bez utjecaja na seljačke mase, koje su bile mnogobrojne u Hrvatskoj.

Unatoč velikim teškoćama, ilirski pokret poluio je u kratkom razdoblju, kroz etnaest godina, uspjehe koji zadivljuju. U tih etnaest godina stvorena je nova književnost: Ivan Mažuranić napisao je svoj klasični junaki ep „Smrt Smail-age Čengića“; Petar Preradović, Stanko Vraz, Antun Mihanović, Mirko Bogović stvaraju novu liriku; Ivan Kukuljević i Dimitrije Demeter udaraju temelje modernoj drami i kazalištu; godine 1846. Hrvati prvi put u Južnim Slavenima dobivaju svoju originalnu operu „Ljubav i Zloba“, koju je komponirao Vatroslav Lisinski; Stanko Vraz udara temelje našoj književnosti i društvenoj kritici. Osniva se itaonica, iz koje je kasnije proizašla Matica Hrvatska. Osnivaju se Gospodarska društva, Prva hrvatska štedionica u Zagrebu, cijeli se građanski život organizira, a sav taj rad ima

izrazito politički značaj (Josip Horvat).

Valja posebno istaknuti, da je Ivan Kukuljević prvi u Saboru govorio hrvatskim jezikom 2. svibnja 1843. godine. To je bio prvi zastupnički govor izrečen hrvatskim jezikom u Saboru.

Kada već znamo za hegemonističke težnje Mađara protiv Hrvatske, onda je tim lakše razumjeti da se je ban Josip Jelačić 1848. godine zaratio protiv njih, kada su digli ustanak protiv Austrije s namjerom da se odcijepi od Austrije. Ban Jelačić je Mađare protjerao preko Drave i oslobodio Međimurje od njih.

Ban Jelačić je iskreno vjerovao da će Austrija pružiti najbolje jamstvo za opstanak južnoslavenskih naroda ugroženih od Nijemaca i Mađara. Hrvati su vjerovali da ratuju protiv Mađara vodeći rat za svoje oslobođenje, što je otkriveno bila velika zabluda. Ban Jelačić je digao Hrvate protiv Mađara da spasi Austriju u trenutku, kada je bila u najvećoj opasnosti. Umjesto vjernosti, odanosti i krvi, koju su Hrvati lijevali za austrijskog cara, umjesto otkrivenih društvenih i političkih sloboda, dobili su 1849. godine apsolutizam i germanizaciju.

Austrija je doskora zabranila sve novine u kojima su se okupljali Ilirci. Time je bio i formalno završen njihov (ilirski) pokret.

Valja ovdje podsjetiti, da devetnaesto stoljeće Hrvati dočekuju politički nespremni ne samo zbog niza objektivnih činjenica, već i zato što je tadašnja hrvatska inteligencija politički tražila rješenja hrvatskog nacionalnog pitanja u političkim kombinacijama sa susjedima,

ne osjećajući i ne uvjereni da se svi okolni narodi bude i misle isključivo na sebe. Tu treba tražiti uzroke svih tadašnjih i svih naših daljnjih nacionalnih poteškoća.

Dok Hrvati razmišljaju sveslavstvu i jugoslavstvu sa sjedištem u Srbiji, dotle su se srpska pravoslavna crkva, njihova znanost i politika stavili u bezrezervno u službu srpske nacionalne i državne ideje. Zbog toga su samo naivci i fanatici mogli otkrivati da se svojim parolama o bratstvu kroz ilirizam i prihvaćanjem ilirice od nekih Iliraca udobrovoljiti Srbe da prihvate ilirizam.

U najvažnije vrijeme oblikovanja hrvatske nacije, hrvatska inteligencija, Katolička crkva i političari nisu bili nadahnuti hrvatskim duhom u smislu kao tadašnji srpski krugovi srpskim. Tadašnji hrvatski mentalitet bio je opterećen nemi u odnosu na Nijemce i Mađare. Isticalo se da Hrvatska nema uvjeta za neovisnost, pa se izlaz tražio u jugoslavenskoj zajednici.

Razvoju jugoslavenske ideje osobito je pogodovala činjenica što su neki utjecajni hrvatski prvaci došli prosićivanjem višestoljetne prošlosti do zaključka

da su Hrvatima Mađari i Nijemci neprijatelji kod kojih su svi ustupci diktirani potrebnom taktikom.

Razorenje u Habsburšku zamjenjuje kod nekih Hrvata bezrezervna vjera u misiju Srbije.

Biskup Juraj Strossmayer, koji je do 1860. godine predlagao nacionalno rješenje u preuređenju Monarhije i dotle vjerovao u cara i njegovu dobronamjernost, dolazi do zaključka da Srbiji pripada prvenstvo među Južnim Slavenima. On smatra da je za Hrvatsku najidealnije rješenje u stvaranju jedne jugoslavenske zajednice pod vodstvom Srbije. I on vidi u Rusiji zaštitnika i budućeg osloboditelja svih Slavena.

Bit programa jugoslavinstava, kako ga je formulirao biskup Strossmayer, je u potpunoj nacionalnoj ravnopravnosti. Bilo je to njegovo političko sljepilo!

Osjećaj jugoslavinstva, koji se nastavio na ilirizmu, otkriveno se osobito u osnutku Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, kojoj temelje udara Strossmayer darovnicom od 10. prosinca 1860. godine.

FESTIVAL PISME I VINA - KORČULA

DRAGI GOSTI, CIJENJENI I POŠTOVANI PRIJATELJI, KORČULE I REPUBLIKE HRVATSKE.

ME UNARODNI "MARKO POLO FEST", festival pisme i vina, Kor ula 1996. godine, tradicionalan je HRVATSKI festival nastao u ast 700. godišnjice povratka uvenog putnika, putopisca, trgovca, istraživa a dalekog istoka i diplomata na dvoru Kublai Khana, kor ulanina MARKA POLA. Velika zainteresiranost kako Hrvatske tako i svjetske javnosti za ovaj projekt stvoren sa puno entuzijazma i odvažnosti, otvara put ka ME UNARODNOM MARKO POLO FESTIVALU PISME I VINA.

ME UNARODNI "MARKO POLO FEST", festival pisme i vina u deset godina postojanja, ostavlja za sobom dah dalmatinskog, hrvatskog, sredoze-mnog i me unarodnog okruženja, otvorene ruke i mogu nost svim ljudima dobre volje da najbolji uradak ponesu kor ulanski vjetrovi diljem svijeta. Do ite i uvjerite se u neizmjeran sklad prirodnih ljepota, kor ulanskog raja. ekaju Vas biserni otoci, djevi anske plaže, prekrasne uvale, vinogradi, maslinici, gusta borova šuma, pisma i vino, sunce i more i kor ulanski "nomen est omen".

ME UNARODNI "MARKO POLO FEST", festival pisme i vina, "BILO JIDRO JADRANA, KORKYRA MELAINA, KORKYRA NIGRA, AFRODITA KOR ULA, KOR ULA JE BISER MORA" i drugi naslovi zaista govore o Kor uli sve, jer biti kolijevkom i izlogom kulturne baštine, gr korimske, ilirsko-mleta ke, europske i svjetske, ve tisu ama

godina nije zanemarivo. Otok Kor ula ne iseljava, a uz svoju bogatu kulturno povijesnu tradiciju, najraspjevaniji otok zasigurno zavrje uju ovaj: poseban, originalan i svjetski festival.

ME UNARODNI "MARKO POLO FEST", festival pisme i vina sastoji se od dvije finalne i jedne me unarodne ve eri: "PISMA I VINO", "ZABAVNE MELODIJE" i "MELODIE MARKA POLA". Na samom po etku uo i prve festivalske ve eri je takozvana : "FEŠTA OD VINA", na kojoj pravo natjecanja imaju proizvo a i vina cijelog svijeta. Ocjenjiva ki sud je sastavljen od profesionalaca, enologa a pravo na degustaciju vina imaju i estradne zvijezde tj. izvo a i, glumci, pjeva i i predstavnici zemalja, u esnica Festivala.

Na ME UNARODNOM "MARKO POLO FEST", festival pisme i vina u samom programu mogu sudjelovati izvo a i cijelog svijeta, kao i proizvo a i najboljih vinskih sorti. Sponzor ili donator Festivala kao i Pokrovitelj može biti: Tvrtka, ustanova i pak sama privatna osoba, koju e Festival kroz svoj program promovirati i medijski reklamirati.

DO ITE I PROVESELITE SE ZAJEDNO S NAMA UZ PISMU I VINO, NA ZELENOM I ZLATNOM OTOKU. BUDITE NAŠ DRAGI GOST U NAŠEM RAJU I BAR NAKRATKO KOR ULANIN U DANIMA NAŠEG ME UNARODNOG FESTIVALSKOG IZDANJA.

Srda no Vas pozdravljamo iz duše toplog Hrvatskog juga, grada Marka Pola, Kor ule.

Vaš, DIREKTOR FESTIVALA:
Ivan Šegedin

VINSKA CESTA MARKA POLA

ZLATAN OTOK

KUTJEVO

VINARIJA ŠIBENIK

VINARIJA PODSPILJE

AGROPRODUKT VODNJAN

HEPOK LJUBUŠKI

PZ JEDINSTVO SMOKVICA

VINARIJA DINGA

VINARIJA PUTNIKOVI I

PELJEŠAC JANJINA

PZ KUNA

POLJOPRIVREDA BLATO

Korčulanka

Ivan Šegedin, kantautor i direktor festivala

GRK FIDES LUMBARDA
 JURIŠI TRPANJ
 MATUŠKO POTOMJE
 VINARIJA ŠAIN/MARELI
 VINARIJA GRGI
 ILO KI PODRUMI
 FERA VINO
 VINARIJA MADIRZZA
 SKOVIN AD
 GORIŠKA BRDA
 POŠIP ARA
 DALMACIJAVINO

Vinko Coce je interpret vrhunskih vrijednosti, koji u svojim temperamentnim i originalnim izvedbama pjesama, putem izvornih - dijalektalnih kolorita, tenorskim ugo ajem svjetskih razmjera, stvara slikovit opis iz dalmatinskog života i prirodnog sklada. Tenorski vrhunac, na dalmatinskoj i Hrvatskoj pop sceni, Vinko Coce je nadmašio odavno.

Hit do hita, kako se to obi no glazbeno isti e, više nije poanta 'našeg' jednostavnog trogirana. Previše hvalospjevne artikulacije, ponekad stvara i kontraproduktivni efekt,

ako je pri tom rije o umjetni kom obrazloženju odre enih vrijednosti, u ovom slu aju Coce nije po ni em mjeriv, ve je najefektivniji prirodni i izvorni lijek za dušu i srce, koji na žalost sve manje danas koristimo. Nadamo se da e Hrvatski Pavaroti, u skoro vrijeme iza i van lokaliteta zemalja koje nas okružuju i postati svjetsko ime. Marko Polo Festival ne bi bio takav, bez našeg Vinka, koji po 13. godinu za redom zadužuje ne samo grad Marka Pola, Kor ulu ve Dalmaciju i cijelu Republiku Hrvatsku. Da bez dobre 'pisme' nema ni dobrog 'vina', složio bi se svaki naš težak, vinogradar.

S toga s pravom tvrdimo da je Vinko u jednom smislu donator a u drugom pokreta tradicionalnih vrijednosti, koje obitavaju u našem temperamentu a suprotne su današnjem na inu života.

Skladbu 'Jube moja' za koju tekst i glazbu potpisuje direktor Festivala, Ivan Šegedin a aranžman Vinko Didovi , Vinko Coce e izvesti na ovogodišnjem XIII. Festivalskom izdanju, Marko Polo Festivala. Organizator festivala tvrtka 'Šegedin' d.o.o. iz Kor ule, ove godine priprema i novo izdanje CD- a, na kojem e se na i sve skladbe Vinka Coce s kor ulanskog festivala.

VINKO COCE

Kor ula, 4. travnja 2008. godine
 Coce

Pošip Čara

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

BUNIĆ

Stigao je Laudon u Bunić tek nakon petodnevnog putovanja. Stigao nekako oko popodneva, pa iako je od mnogog jahanja i gotovo neudobne vožnje u kolima osjećao težak umor, on je smjesta razgledao to mjesto, koje mu je bilo određeno kao životna sudbina.

Malo mjestance okruženo šumovitim bregovima sa solidno zidanom kamenitom zgradom „komande“, sa crkvom u slavu Velike Gospe i s onom znamenitom „kladom“ ispred zapovjedničke kuće, za batinanje okripljenih graničara.

Promatrao je te graničarske kućice, sagrađene od kamena i pokrivene „šindrom“, uredne i čiste zgradice od sobe i kuhinje i porredane, da se u stan ulazilo preko kuhinje.

Rastumačio mu mladi poručnik Vučetić, da se na svakoj takvoj kući nalaze i druga vrata, i to ona na stražnjoj strani. Ta „druga vrata“ služe za bijeg, ako u graničarsko selo provale Turci ili hajduci, i ta su vrata redovito okrenuta spram šume.

Govorio je poručnik Laudonu:

- Nema nijedne noći u kojoj bi „konfin“ bio siguran, gospodine majore, i nema tu druge pomoći nego li vlastita puška, sablja ili sjekira! ... Kada se začuje trublja, bubanj ili crkvena zvona, iz

svake graničarske kućice nastaje mala tvrđava!

Čitav kraj bio je posve tih; nekoliko je ljudi začuđeno promatralo novog zapovjednika; iz neke blize kovačnice dopiralo je odmjereno udaranje željeznih batova, a Laudon je tiho progundao:

- Ovaj kraj bit će siguran poručniče! ... Za to vam jamči Gideon Ernst Laudon! ... Trublje, bubnjevi i zvona ne će više uznemirivati graničarske noći!

Bilo je u tim tihim riječima toliko snage i odlučnosti, da je mladi poručnik odmah osjetio i onu nadmoć jedinog čovjeka koji s malo riječi zaustavlja i najteže opasnosti.

Pa kada je novi zapovjednik spomenuo i svoje prezime Laudon, kao da to nije bilo izrečeno običnim riječima. Kao da je zamrmorilo neko tajanstveno zvono.

Vratili su se u zapovjedništvo i onda se tek Laudon spremio na posve običan objed i na odmaranje nakon dugog i teškog puta.

Sjedio je pokraj prozora, skinuo bijelu vlasulju, pušio lulu i razmišljao promatrajući šumovite i posve mirne vidike.

- Dakle to je moja nova postojbina! ... Nedaleko turske granice i u kraju gdje noći nisu sigurne od hajdučkih napadaja! ... Tu su me poslali i kako je sve to daleko od mojih osnova!

Uvlačio je mirno guste dimove iz lule:

- Pet dana daleko od zapovjedajućega generala i što je još gore, od čovjeka koji mi je kod prvog susreta posve jasno pokazao svoju nesklonost!

Namrštilo se Laudonovo čelo okomitim borama:

- A ja bi i htio i znao i mogao izvesti toliko velikih osnova! ... I trebali bi me, jer živimo u teškim vremenima! ... A carica je okružena samim lutkama!

Osmjehnuo se kod te pomisli nekim bolećivim podsmijehom:

- Pomno paze na svoje vlasulje i na duboke poklone, a zatvaraju oči pred neoborivom istinom da živimo u vrijeme kada mačevi odlučuju!

U to je začuo neku čudnu svirku, nagnuo se na prozor i vidio pastira kako se vraća s ovcama. Svirao je dvojnice i bilo je u toj svirci nešto neobično tužno i u skladu s krajinom, iznad koje se spuštalo golemo i zažareno sunce.

Krajinom – mislio je Laudon – gdje uskoro prestaje austrijska monarhija i gdje svaku kolibu valja braniti uz pogibelj vlastitog života.

- I koje su velike osnove ovdje moguće? ... Zar mi nije i sam grof Petarzi jasno spomenuo, da se ne će podnašati nikakve posebne pobude, i želi da se ispunjavaju samo njegove zapovjedi!

Odložio je lulu mirnom kretanjem:

- A ja bi htio raditi i stvarati! ... Čudni su zakoni čovjekove sudbine! ... I bacili su me u tu zabit! ... Pa i tu moram slušati samo zapovjedi onih lutaka iz karlovačkog generalata!

Bilo mu je kao da je osuđen na neko monotono tamnovanje, a on ... Laudon ... toliko je vjerovao u neku svoju blistavu vojničku karijeru.

Posegnuo je za vrčićem punim vina i iskapio ga na dušak. To ga je donekle umirilo, a onda se bacio na razotkrivenu postelju i uskoro zaspao.

Poručnik Vučetić govorio je kod svoje kuće:

- Čudan je čovjek taj naš novi major! ... Govori vrlo malo, ali kada govori, činilo mi se kao da i ne slušam posve obični ljudski glas! ... Pa i samo mu je prezime vrlo ču-

dnovato! ... Laudon? ... Laudon?

I oni ostali iz Vučetićeve kuće opetovali su to čudno prezime, i kao da nisu izgovarali riječ Laudon. Bilo je kao da se javilo neko neobično tiho, ali i prodorno zvono.

Vučetić je nastavljao:

- I kada sam ga zapitao, ne bi li priredili neku malu svečanost, on je odmahnuo rukom: „Svečanost u kraju gdje se ljudi boje noći? ... Pustimo te salonske običaje!”

Ispitivali su Vučetića i za izgled novog majora, a on im je odgovarao:

- Mršava, koštunjava i dosta visoka pojava. ... Nosi male zaliske i ima neobične oči. ... Mirne i kao zasjenčane nekom čudnom tugom! ... Činilo bi se kao da i ne promatra svoje okoline, ali nema nijedne sitnice koju ne bi ipak zapazio! ... Zanimalo ga je sve. ... Ispitivao je kako žive naši ljudi, čime se hrane i da li se čovjek smije pouzdavati u njihovu hrabrost! Kada sam mu spomenuo česte uzbuene, rekao je posve mirno, ali i odlučno: „Ovaj će kraj biti siguran! ... Za to vam jamči Gideon Ernst Laudon!” ... I čim sam ga dulje promatrao, došlo mi je kao da i ne stojim pred običnim čovjekom! ... Takav vam je taj Laudon, moji prijatelji!

Već u ranu zoru šetao se Laudon po mjestancu i zaustavljao svakog graničara. Pitao ga je za ime i potreptao po ramenima:

- A da li si već bio u ratu? ...

I kako živiš? ... Da li tvoji imaju sve što trebaju? ... I da li je puška sigurna u tvojim rukama? ... Moji vojnici ne smiju nikad promašiti cilja!

Začudio se poručnik Vučetić:

- Tek se oglasila jutarnja, a vaša je milost već ustala?

Laudon je odgovorio tiho:

- To je moj novi dom, poručniče, i ne smije biti nijednog kamena kojega ne bih upoznao! ... Neka osedlaju konje i poći ćemo da razgledamo sav okoliš! ... Ljude ćemo i onako upoznati, i ako kadgod kojega od njih šaljem, onda moram znati i to kamo sam ga zapravo poslao!

Na jutarnjem jašenju zapitkivao je s koje strane dolaze Turci i gdje se zadržavaju domaći hajduci. Zastao bi svakog časa i promatrao one uske šumske puteljke.

Mrmljao je kao za sebe:

- Tko ne poznaje kraj, taj i ne može vladati jednim krajem! ... Ako hoćemo biti sigurni onda moramo poznavati sve šume i lugove! ... Poznati kao što poznajemo i našu rodnu sobu, gospodine poručniče!

Došli su i do neke pješčane čistine i zapitao je Laudon:

- Zašto nije ovdje štogod zasađeno?

Odgovorio je Vučetić:

- Tlo je pjeskovito, gospodine majore! ... Tu dolaze česti pješčani zapusi!

Laudon je čas razmišljao, a

onda rekao posve mirno:

- Odredit ćemo da ljudi dovoze zemlju! ... I posadit ćemo mlade hrastiće! ... Šteta tolikog prostora! ... I ako nam uspije naša zamisao, prozvat ćemo budući gaj mojim imenom!

Opetovao je Vučetić:

- Laudonov gaj!

- Da, tako će se zvati! ... I mogao bi ljudstvu biti od koristi! ... Nema te zemlje koja ne bi bila darežljiva! – odgovorio je Laudon, i kada su se vratili u Bunić, pozvao je Vučetića na objed:

- Neka dođu i ostali časnici! ... Vi poznajete taj kraj, a ima mnogo toga što me zanima! ... Na opasnim puteljcima valja postaviti noćne straže!

Sam objed bio je dosta jednostavan, i kada je satnik htio održati zdravicu u počast novog zapovjednika, odmahnuo je Laudon rukom:

- Pustimo riječi, gospodine satniče! ... To je za neke salonske priredbe, a ne za kraj gdje svaki hitac znači i jedan ljudski život! ... Kada sam se vozio ovamo, vidio sam i jednu pograničnu „kolibu“, u kojoj „konfin“ zadržava kugu!

Spomenuli su i neke domaće takove kolibe, a on je tiho govorio:

- I dovoljno je da se prošulja samo jedan trgovac ili skitnica! ... Granica bi u tom slučaju prestala biti granicom i kuga može poharati više ljudskih života od najkrvavijih bojeva! ... Neprijatelja može se ubiti, ali kuga je nevidljiva! ... I ako se prošulja i u neka veća naselja, iz malih groblja nastaju čitavi gajevi!

Kucnuo se sa časnicima u caričinu čast, a onda digao od stola i pozvao Vučetića u svoju pisarnu:

- Kako je daleko do Trnovca, gospodine poručniče?

- Skoro čitav dan jahanja, gospodine majore!

- Tamo živi rod mojih bečkih prijatelja. ... Pohodit ću ih! ... Neka konji budu spremjeni za subotu! ... Neka me prate dva vojnika i jedan podčasnik!

A onda je ponovno ostao sam i započeo s proučavanjem onih spisa, koji su za buničko zapovjedništvo značili zakone dnevnog života.

Živjelo se na granici strogo po zakonu i nije bilo nijednog pitanja, koje ne bi bilo propisano i u graničarskim odredbama, i to od poroda do smrti, od veselja do tuge, od zdravlja do bolesti i od rada do odmora.

I moralo se tako živjeti i za svaki najmanji propust bile su određene upravo stroge kazne. Najprije riječ, a onda „klada“ ispred zapovjednikove zgrade. I iznad te čudne „krajine“ javilo se novo ime, Laudon.

Nastavit će se ...

The problem that should have been solved (1)

Special, but in Croatia very rare type of soil are live sands. There are only few real, movable live sands today, they are covered by forest and grass more and more each day, and they can be found mostly northern from Laudon's grove. Whole Laudon's grove is planted on live sands. Earlier, there were much more of bare live sands, also out of Laudon's grove, and especially western from it. Sand layers are thick, on some parts even a few meters, and they have one good quality; they hold water for a long period of time, and this characteristic, besides for vegetation, influences also on the water in wells in the eastern part of Šalamuni ."

Also,

"Arenosol (eolian "live sands") can be found in some parts in Croatia in sector of sands of ur evci and sands of Laudon's grove in Lika (systematic unit 2). These are undeveloped soils placed on sands, dry, ethereal, poor in keeping water and they make possible environment for kseroterm species. They come with distric siliceous humus ground and distric cambisol. Considering the agricultural production these are confinedly favorable grounds."

BOG IMA UVIJEK BOLJA RJEŠENJA

- Ti kažeš: "Nije mogu e."
- Bog kaže: "Sve je mogu e!" (Lk 18,27)
- Ti kažeš: "Suviše sam umoran."
- Bog kaže: "Ja u te odmoriti!" (Mt 11,28)
- Ti kažeš: "Nitko me stvarno ne voli."
- Bog kaže: "JA TE VOLIM!" (Iv 3,16; 13,34)
- Ti kažeš: "Ne mogu više."
- Bog kaže: "Moja milost je dovoljna!" (2Kor 12,9; Ps 71,15)
- Ti kažeš: "Ne mogu riješiti probleme."
- Bog kaže: "Ja u voditi tvoje korake." (Izr 3,5-6)
- Ti kažeš: "Ne mogu to u initi."
- Bog kaže: "Možeš sve u initi." (Fil 4,13)
- Ti kažeš: "Nisam u stanju to u initi."
- Bog kaže: "Ja sam u stanju." (2Kor 9,8)
- Ti kažeš: "Ne mogu sam sebi oprostiti."
- Bog kaže: "JA TI OPRAŠTAM!" (1Iv 1,9; Rim 8,1)
- Ti kažeš: "Nemam ono što je potrebno za to."
- Bog kaže: "Ja u te snabdjeti." (Fil 4,19)
- Ti kažeš: "Strah me je."
- Bog kaže: "Nisam ti dao Duha bojažljivosti nego snage."
(2 Rim 1,7)
- Ti kažeš: "Uvijek sam zabrinut i frustriran."
- Bog kaže: "Sve svoje brige meni prepusti." (1Pt 5,7)
- Ti kažeš: "Nemam dovoljno vjere."
- Bog kaže: "Ja svakome dajem vjere koliko mu treba."
(Rim 12,3)
- Ti kažeš: "Nisam dovoljno pametan."
- Bog kaže: "Ja ti dajem mudrost." (1Kor 1,30)
- Ti kažeš: "Osje am se usamljenim."
- Bog kaže: "Nikada te ne u napustiti niti zaboraviti." (Heb 13,5)

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Dioš pita

Sastojine za biskvit:

5 jaja,
15 dkg šećera,
1 rebro čokolade,
10 dkg brašna i
1/2 praška za pecivo.

Sastojine za fil:

15 dkg maslaca,
15 dkg šećera u prahu,
15 dkg oraha i
1/2 dcl mlijeka.

Pripremila:
Marija Dragun rodj. Takši

Priprava biskvita:

Od 5 bjelanjaka izraditi čvrsti snijeg. Dodati 5 žumanjaka, 15 dkg šećera i 1/2 praška za pecivo, te sve zajedno izmiješati mikserom. Umiješati naribanu čokoladu i 10 dkg brašna.

Peći u tepsiji obloženoj masnim papirom u pećnici zagrijanoj na 200 C oko 25 minuta.

Ostaviti da se ohladi.

Priprava fila:

Izmiješati 15 dkg maslaca i 15 dkg šećera u prahu. 15 dkg oraha preliteri vrelin mlijekom. Sve zajedno izmiješati.

Hladan biskvit prerezati na pola. Namazati s pola fila između biskvita, a s drugom polovicom izvana.

Preliti s glazurom od čokolade.

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

Glazura od čokolade:

Kuhati 2 rebra čokolade, 2 žlice šećera i 2 žlice vode. Kad se počne zgušnjavati, prestati kuhati i dodati 5 dkg maslaca. Preliti preko kolača.

ČUVAJTE SE ANTHONYA DIZDARA IZ CLEVELANDA

Bra o Draga!

Primijetio sam da Vam svoje tekstove šalje i izvjesni Ante (Anthony) Dizdar iz Clevelanda (SAD).

Radi se o ovjeku vrlo sumnjiva ponašanja i provokatoru. Tekst o Luburi u on ve godinama pokušava slati na više adresa. To je sve laž i njegova podmetaljka. Osim toga, Ante Dizdar je sin partizana iz Oklaja kod Drniša. Ima ih šestero bra e i svi žive rasuti po svijetu. Samo jedan me u njima je hrvatski orijentiran (Paško u Francuskoj). Marko Dizdar, dugogodišnji robijaš (11 godina zatvora u Lepoglavi) iz grupe "Hora" Zadar, do nedavno je bio i predsjednik HDPZ-ŽK skupa s Markom Veselicom.

Oklaj

Marko Dizdar je, vjerovali ili ne, prije 8 godina prešao u stranku Josipa Manoli a. Ina e, Markov brat Antonio iz Clevelanda povezan je i sa svim još uvijek živu im udbašima. Najbolji mu je od njih prijatelj Ante Bariši sveu ilišni profesor na Fakultetu političkih znanosti, koji je još kao student radio za Udbu i bio zadužen za kler i mlade sjemeništare – pripravnike za sve eni ka zvanja.

Skupa s Markom Veselicom uredsku kancelariju HDPZ-ŽK na Trgu Petra kralja Krešimira br. 3 u Zagrebu pretvorio je u kafi i sastajalište udbaša. Bilo bi dobro da se to provjeri i sve ispitate, dakako, te onda to javno i objavi u Glasniku.

Što se ti e Ante, ovog njegovog brata iz Clevelanda, on je neoženjen. Njegova nevjen ana supruga, koja je iz istog mjesta, Oklaja, Ankica K. napustila ga je, jer se bavio prljavim udbaškim poslovima. On je, kako sam ve rekao, provjereni udbaš još od prije rata, a prošao je Ameriku uzduž i poprijeko, i to u svojstvu udbaškog špijuna.

Izbrišite mu onaj tekst u Glasniku, jer je to sve laž kako on piše o Maksu Luburi u i Gojku Šušku. Iste takve su i njegove pri e o Dr. Anti Paveli u koje širi oko. Sve same laži i podmetanja.

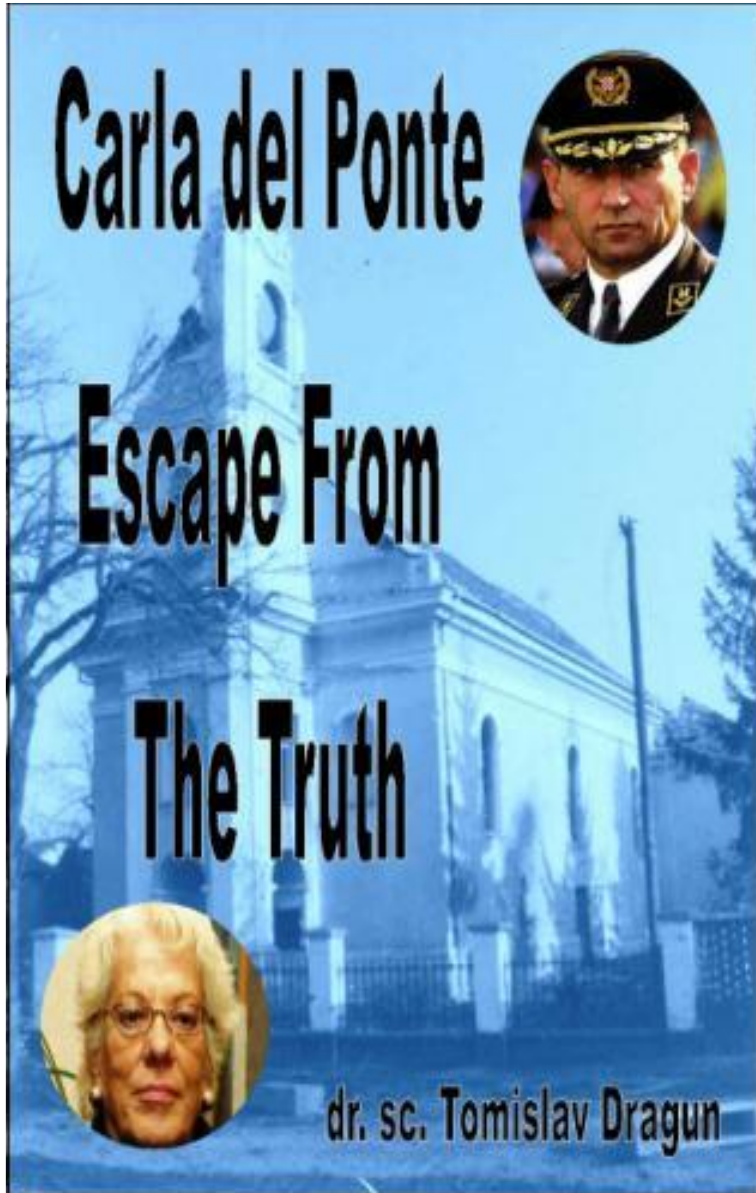
Ina e, on se esto nalazi na internetu na programu Paltalku i tamo glumata ustašu. Svi smo ga iz hrvatskih soba izbacili kad ulazi pod nickom dize, jer ga pod tim nickom svi znamo. Me utim, on taj nick esto mijenja, pa ga je teško otkriti.

Pozdrav

Jozo Vida ek iz Drniša

Oglas

U PRODAJI:
knjiga dr. sc. Tomislava Draguna:
"Carla del Ponte Escape From The Truth"

Crno-bijeli tisak, korice u boji, 274 stranice.

Narudžbe na e-mail:
lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com

+385/091/33-88-433

Cijena: 70,00 kn (za inozemstvo 10 €) + poštarina
Plaćanje pouzećem

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Nakladnik:
Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković